

அம்புலிமாமா

நவம்பர் 1997

CHANDAMAMA

It unfolds the glory of India—both past and present—through stories, month after month.

Spread over 64 pages teeming with colourful illustrations, the magazine presents an exciting selection of tales from mythology, legends, historical episodes, glimpses of great lives, creative stories of today and knowledge that matters.

In 11 languages and in Sanskrit too.

Address your subscription enquiries to:

DOLTON AGENCIES 188 N.S.K. ROAD CHENNAI - 600 026

YO!

Pretty girls 'n freaky boys it's time you got these groovy toys.

Wanna listen to rangeela?

Presenting 'My Own Band'.
Realistic beats. Disco lights.
Four tap sounds - rattle
drum, side drum, bass
drum and cymbals.
Composes simple
tunes.

Kapil and Sachin have a secret to say!

Talking Pocketable
Phone. Listen to what
Sachin and Kaps have
to say about cricket.
Real telephone
sound. Musical
push-key
functions.

Available at all leading
toy shops and fancy stores.

Bol baby bol, rock 'n' roll!

A fabulous 3-in-1. Happy B'day
tune. Mini keyboard with
11 piano keys. Rap music
with 5 rap sounds.

Mom,
there's a cake
in my piano!

Birthday Cake Piano. Play the birthday
song as you celebrate. 13 keys. Accurate
musical scale. Perfect tunes.

MUM TOYS

M M Toys Industries Ltd
88 EVK Sampath Salai, Vepery, Chennai 600 007

HTA 7986 98

Give your friends a moment to cherish. Write to us for free greeting cards.

**இப்பொழுது
விற்பனையாகிறது!**

மங்கை தீபாவளி மலர்

(நவம்பர் '97)

உயர்ந்த படைப்புகள்!
உள்ளத்தைத் தொடும் கதைகள்!
வியக்க வைக்கும் அழகிய அமைப்பு
வித்தியாசமான வாசக அனுபவம்.

இந்த இதழ் முதல்

எஸ். விஜயன்

எழுதும் புதிய தொடர்

**சத்திய
தரிசனம்**

(பிரபலங்களின் வாழ்வில் சாதி
அன்னை நிகழ்த்திய அற்புதங்கள்)

இத்துடன்

இலவச இணைப்பாக

மங்கை ஆலய மலர்

விலை ரூ.25/-

கடைகளில் மலர் கிடைக்காதவர்கள் தபால் செலவு உட்பட ரூ.35/-
மணியார்டர் மூலம் அனுப்பி வைத்தால் மங்கை தீபாவளி மலர் பதிவுத்
தபாலில் உங்கள் வீடு தேடி வரும்.

முகவரி : டால்டன் ஏஜென்ஸிஸ், சந்திரமாபி பில்டிங்ஸ்,
வடபழனி, சென்னை-600 028.

மாங்கை

தீபாவளி மலர்

'இலவச இணைப்பான்'

ஆலய மலர்

பக்திப் பரவச மணம் கமழ... பின்வரும் நிருத்தலங்கள் பற்றிய
சிறப்புக் கட்டுரைகளை ஏந்தி வந்துள்ளது.

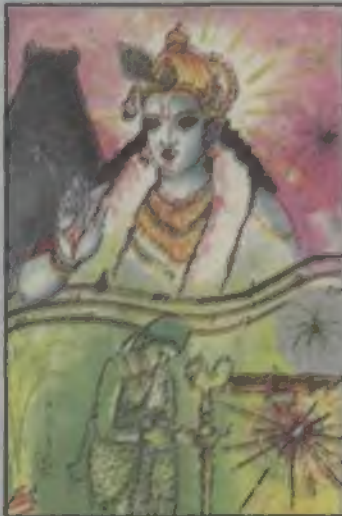
- அருள்மிகு அகத்தீஸ்வர கோயில் திருக்கோயில்
- வேகாபுரம் மன்னாநாயக்கர் கோயில்
- திரு விண்ணகரம்
- வயிரவன் பட்டி
- தேவம் சோயங்கோண்டான்
- இணைவந்தாய் குடி
- பாத்தூர் ஐந்தாற்றில்வார்
- இரவீந்திர ஆட்கொண்ட நாதர்
- திருமெய்யம் சத்திவ ஸ்ரீநதி
- மடவார் லனாகம்
- தென்னாக்கூர் பண்டாரிநாதன்
- யாழ்ப்பாணம் நாகர் கோயில்
- தீர்த்தவெள்ளி கோயில்

- பண்டாரியாவெளி நாகநம்பிரான்
- கொக்கட்டிச் சோலை நான் தோன்றில்வரம்
- தக்கோலம் மதுராநேவர்
- வன்னி மலை
- தெய்வனை ஆத்தேவர்
- திருக்கோயிலுரார்
- கலிடார்லாந்து மனோன்மணி அம்பான்
- குறிநாகம் ராஜாநேஸ்வரி கோயில்
- வெள்ளெனய கன்வரன் ஆலயம்
- சோலாபுரி அம்பன்
- நாட்டரவன் கோட்டை கண்ணத்தான்
- பண்டார்பூர் பான் நிரங்க விட்டநாத் கோயில்
- பகபதி நாதர் கோயில்
- கல்வாய்குடி திருப்பாத்தீஸ்வர உடையார்
- அழகப்பா நாகர் சிவா விஷ்ணு ஆலயம்
- முன்பயின் புராதன சிவாலயங்கள்

1. பாயுத்தாத்த மத்திர்
2. வக்கேஸ்வர் மத்திர்
3. அம்பநாத் மத்திர்.

- முன்பயின் அம்பான் கோயில்கள்
- 1. ஆதி தெய்வம் முன்பாதேவி
- 2. மகாலக்ஷ்மி கோயில்
- 3. அம்பா பவானி மத்திர்
- 4. மூலாதார்பான் கோயில்
- மகாராஷ்டிராவின் ஜோதிர்லிங்க ஷேத்திரங்கள்

1. அஷுத்த நாகநாத்
2. பரனி வைத்தியநாத்
3. கிருணேஸ்வர்
4. பீமா சங்கர்
5. தீர்த்தவெள்ளி.

சுமார் 40க்கும் மேற்பட்ட
கோயில்கள்!

அம்புலிமாமா

நவம்பர் 1997

பொருளடக்கம்

தலைப்பங்கம்	... 7	● கவிதை முத்தானது!	... 37
செய்திகளும் தகவல்களும்:		● ஆங்கிலேயர்களை எதிர்த்த	
ஸ்காட்லாண்டிற்கு தனி		●	வீரர்கள்-2 ... 41
நாடாளுமன்றம்	... 9	● மகாபாரதம்	... 45
அதோ பார் மாப்பின்னை!	... 10	● அம்புலிமாமா செய்திகள்	... 52
கை விளக்கும் கிளிக் கூண்டும்	... 16	● அம்புலிமாமா அனுபந்தம்-108	... 53
மாமன்னர் அசோகர்-10	... 17	● முதலாவது சுதந்திரப் போர்	... 56
இரு அறிஞர்கள்	... 25	● அம்மனின் அறிவுரை	... 61
சகோதர பாசம்	... 31	● போட்டோ	
கடற்கரையோரப்		● வாக்கியப் போட்டி	... 66
பயணங்கள்-24	... 33		

தனிப்பிரதி ரூ.6.00

வருட சந்தா ரூ.72.00

அம்புலிமாமா

நிறுவனர்: 'சக்கரபாணி'

நிர்வாக ஆசிரியர்: நாகிரெட்டி

நம் விடுதலைப் போரில் அயல் நாட்டவர்

நாம் சுதந்திரம் பெற்ற பொன் விழா ஆண்டில் நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட அனைவரையும் நினைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்குத் தலைவணங்கி மரியாதை செலுத்தி வருகிறோம். விடுதலைப் போர் வீரர்கள் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்கள் கணக்கில் அடங்கா அவற்றைக் கேட்டாலே அப்போதைய ஆட்சியாளர் மீது வெறுப்பும் அருவருப்பும் ஏற்படவே செய்கிறது.

ஆனால் அயல் நாட்டவரில் நம் சுதந்திர போருக்கு ஆதரவும் உதவியும் புரிந்தவர்களை மறந்து விட முடியுமா? இவர்கள் இந்தியப் பண்பாட்டையும் இந்திய நாட்டின் உயர்வையும் எண்ணிப் பலவிதத்திலும் உதவினார்கள். சிலர் இந்திய இலக்கியங்களை ஆங்கிலத்திலும் பிற அயல் நாட்டு மொழிகளிலும் மொழியாக்கம் செய்தனர். சிலர் அடிதா, எல்லோரா, சாஞ்சி போன்ற வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த இடங்களைத் தேடிச் சென்று பிடித்துத் தெரிய வைத்தார்கள். இவர் மொழி, சமுதாயம் ஆகியவற்றிற்குப் பல விதங்களில் நற்பணிகள் புரிந்துள்ளனர்.

இவர்கள் எந்நாட்டவராயினும் நாம் அவர்களது நற்பணிகளை நினைத்து நன்றி கூறுவோமாக.

மதிமுகம்: 101 நவம்பர் 1987 புள்ளிகை: 5

தனிப்பிரதி: ரூ.6.00 வகுட சந்தா: ரூ.72.00

உங்கள் பிரதிகளுக்கு
முன்பதிவு செய்யுங்கள்

டிசம்பர் '97

மங்கை

இலவச இணைப்பான

ஆன்மீக மலர்

ஐயப்பன்
சிறப்பு மலராக

அருள் மணம்

வீச

இருக்கிறது

- இந்தியாவில் மட்டுமன்றி உலகெங்கும் அருளாட்சி செய்யும் ஐயப்பன் திருத்தலங்கள் பற்றிய சிறப்புக் கட்டுரைகள்.
- சமத்துவ தெய்வம் ஐயனைப் பற்றிய சமயச் சான்றோரின் விளக்கங்கள்.
- ஐயப்பபக்தர்களின் மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் தெய்வீக அனுபவங்கள்.

டிசம்பர் '97 மங்கையின் விலை ரூ.10/-

செய்திகளும் தகவல்களும்

ஸ்காட்லாண்டிற்கு தனி நாடாளுமன்றம்

ஸ்காட்லாண்டு 1707ல் யூனியன் சட்டம் அமுலுக்கு வந்ததிலிருந்து சுமார் 290 ஆண்டுகளாக யுனைட் கிங்க்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்து வருகிறது. இங்கிலாந்தின் பார்லிமெண்டிற்குத் தன் பிரதிநிதிகளை அனுப்பி வருகிறது.

இரண்டாவது உலகப் பேரக்டுப் பின் ஸ்காட்லாண்டு சுதந்திர நாடாக இவ்வாறு போனாலும் தனி நாடாளுமன்றமாவது தனக்கு இருக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை எழுப்பியது. அச்சமயத்தில் ஆட்சியில் இருந்த தொழிற் கட்சி அக்கோரிக்கையைக் கொள்கையளவில் ஏற்றது. ஆனால் அது மூன்றாவது முறையாக 1974ல் ஆட்சிக்கு வந்த போதுதான் அக்கோரிக்கை பற்றித் தீவிரமாக யோசித்தது. இதற்காக 1979ல் பொதுமக்களின் கணிப்பும் எடுக்கப்பட்டது. அப்போது நூற்பது சதவீதத்தினரே அக்கோரிக்கைக்கு ஆதரவாக வாக்களித்தனர். அப்போது கன்ஸர்வெடிவ் கட்சி ஆட்சியில் இருந்ததால் அக்கோரிக்கை புறக்கணிக்கப்பட்டது.

சென்ற மே மாதம் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் தொழிற்கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தது. புதிய பிரதமமந்திரிடோனிப்ளேர், ஸ்காட்லாண்டில் மறுபடியும் பொது மக்களின் வாக்குக் கணிப்பிற்கு உத்திரவிட்டார். அதனால் செப்டம்பர் 11ல் நடந்த பொது மக்கள் வாக்குக் கணிப்பில் 74 சதத்தினர் தனி நாடாளுமன்றக் கோரிக்கைக்கு ஆதரவு தெரிவித்தனர். இப்போதைய திட்டப்படி 1999ல் அந்நாடாளுமன்றத்திற்கு தேர்தல் நடத்தப்பட்டு 2000ல் ஸ்காட்லாண்டிற்கு தனி நாடாளுமன்றம் அமைக்கப்பட்டு விடும்.

மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் ஸ்காட்லாண்டிற்குத் தனி நாடாளுமன்றம் இருந்தது.

13-14 நூற்றாண்டுகளில் இங்கிலாந்திற்கும், ஸ்காட்லாண்டிற்குமிடையே போர்கள் நிகழ்ந்தன. 1828ல் இங்கிலாந்து ஸ்காட்லாண்டை சுதந்திரநாடு என ஒப்புக்கொண்டது. ஆயினும் இரு தரப்பினருக்குமிடையே அமைதி ஏற்படவில்லை. 1628ல் ஸ்காட்லாண்டில் புரட்சி ஏற்பட்டது. ஆங்கிலப் படைத் தளபதி கிராம்வெல்படைகளோடு போய்க் கலங்களை அடக்கி 1660ல் ஸ்காட்லாண்டைக் கைப்பற்றினான். 1707ல் அது இங்கிலாந்தின் ஒரு பகுதியாக ஆக்கப்பட்டது.

இப்போதைய அதிகார மாற்றத் திட்டம் யுனைட் கிங்டம் சிதைந்து போவதற்கு வழி வகுக்குமென சில அரசியல் நோக்கர்கள் கருதுகிறார்கள். ஸ்காட்லாண்டிற்குத் தனி நாடாளுமன்றம் அமைப்பது அதன் சுதந்திரத்திற்கு முதல் படி எனக் கருதுகிறார்கள். ஸ்காட்லாண்டிற்குப் பின் வேல்ஸ்லும் தனி நாடாளுமன்றத்திற்கான பொது மக்கள் வாக்குக் கணிப்பு நடத்தப்பட்டுள்ளது. அங்குள்ள நிலவரத்தைப் பார்த்தால் தற்போதையக் கூட்டமைப்பான யுனைட்டெட் கிங்க்டம் என்பது இனி இராது எனப் பலர் கருதுகிறார்கள்.

அதோ பார் மாப்பிள்ளை!

மருதூர் ஜமீனில் நாலைந்து பெரிய கிராமங்களே இருந்தன. மற்றவை சிறியவை. பெரிய கிராமம் ஒன்றில் கிருஷ்ண சாஸ்திரி என்ற புரோகிதர் இருந்தார். அவர்கைராசிக்காரர் என்று பெயர் பெற்றவர். அதனால் அந்த ஜமீனில் எந்த சபகாரியமும் அவரில்லாமல் நடப்பதே இல்லை அதனால் அவருக்கு நல்ல வருமானம் கிடைத்து வந்தது. அதனால் அவர் பெரும் பணக்காரராக விளங்கினார்.

அவருடைய ஒரே மகள் ராதா. அவள் நல்ல அழகி. புத்திசாலி. நன்கு படித்தவள். இசையில் நல்ல பயிற்சியும் பெற்றாள். பணக்காரரின் ஒரே மகள் என்ற காரணத்தால் அவளுக்கே சாஸ்திரியின் சொத்து முழுவதும் கிடைக்கும் என்று எண்ணி பல ராதாவைத் தம் வீட்டு மருமகளாக்கிக் கொள்ள போட்டி போட்டுக்கொண்டு முன் வந்தனர். அப்படி வந்த முதலாவது பேர் வழியிடம் கிருஷ்ண சாஸ்திரி

திரி" என் மகளை மணக்கப் போகிறவன் நான்கு வேதங்கள், ஆறு சாஸ்திரங்கள், அறுபத்து நான்கு கலைகள் எல்லாம் கற்றிருக்க வேண்டும். அவன் என் வீட்டிலேயே இருந்து என் புரோகிதத் தொழிலையே வாழ்நாள் முழுவதும் செய்து வர வேண்டும். இந்தத் தகுதிகள் எல்லாம் உங்களுடைய மகனிடம் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டார்.

அவர் பதில் பேசாமல் போய் விட்டார். ஆனால் எல்லோரிடமும் "கிருஷ்ண சாஸ்திரி தம் மகளைத் திருமணம் செய்து கொடுக்க என்னைன்னவோ கடும் நிபந்தனைகளை விதிக்கிறார். அதையெல்லாம் யாராலும் ஏற்க முடியாது" என்று பிரசாரம் செய்து விட்டார். அதனால் சாஸ்திரியிடம் சம்மந்தம் என்று பேசவே எல்லோரும் பயப்படலாயினர்.

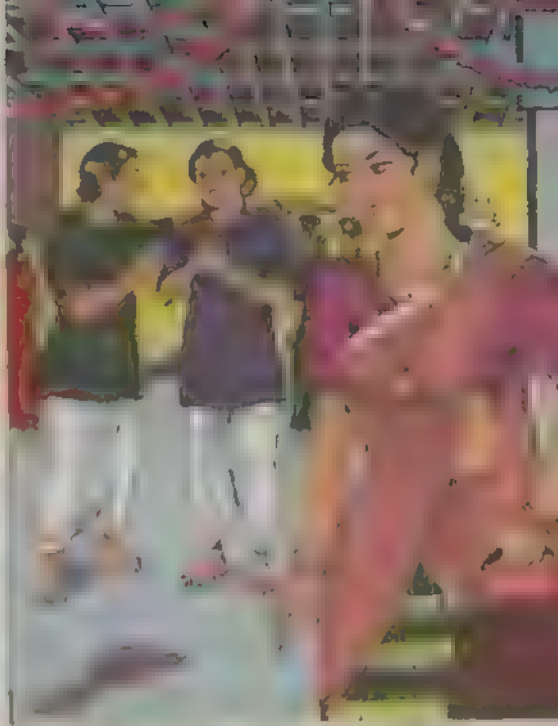
ஒருமுறை மாங்காடு என்ற ஊரில்

—சிவனார் செல்வன்—

நடக்கும் ஒரே நேரவினா வீடு கதிரை மணத்திற்கு கி. நஷ்ண சாஸ்கரியால் போக முடியவில்லை. ஆனால் அதிநவமணத்திற்கு அவர் தம் மனைவியையும் பசுள் பாகவையார் அனுப்பி வைத்தார். அக்க நவணக்கிற்கு நவ மணி என்ற வால் பாலும் வக்க நவ தான். அவன் மட்டின்னாத்தெய்வன் மருதுப் ஸுரின்னாட்டின் அக்கபகன் செயலாபாபகப்பலாபுர்துவனக்கன் இளைவன், படித்தவன், புகழ்ப்பா பாரக்க அழகாகவும் இந்நகரன் ஆனால் ஏழை.

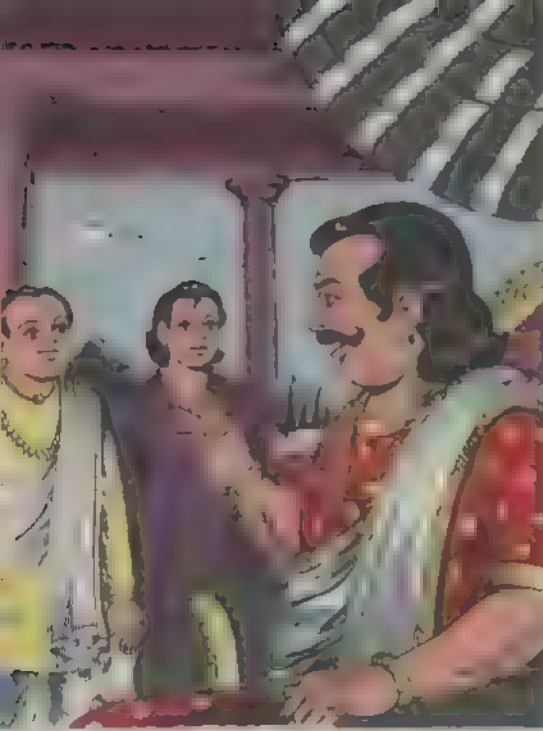
அக்க நவணக்கிற்கு வக்க நவமணி ராதாவைப் பாரக்க பிறக்க நவமணி கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டி மென்று எண்ணாத் தெய்வக்கவான் பிறகு அவன் தன் நண்பனிடம் கவர் ராதாவை மணக்க விநம்புவதாகக் கூறினான். அவனது நண்பன் ராதாவிடமிருந்து அவளையுமென்று கிளைவது விட்டாய். கி. நஷ்ண சாஸ்கரியின் ஒரே பசுள். கி. நஷ்ண சாஸ்கரி சாதா மணமெழைப்பு போகும். அவன் பெரிய பணக்காரர். அவரது பகலாத்தம் வீட்டு மருபகவாகவற்றுக் கொளவப் பல பணக்காரர்கள் துடித்துக் கொண்டு நக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் மட்டுமே பயப்படுகிறார்கள். என்னென் அவர் அவனை மணப்பவன் இப்படி இந்நகர வேண்டி. அப்படி இந்நகர வேண்டி மென்று பல கதா நிபந்தனைகளை விதிக்கிறார். அகலால் அவனை மணக்கும் எண்ணத்தை விட்டு விடு" என்றான்.

நண்பன் மெண்ணத்தைக் கேட்டு நவ மணியும் தான் ராதாவை மணப்பது முடியாத செயல் எனக்கவன் கொண்

பவன் தவன் அழகானவனாய் வலது என்பவையையும் கண்டதும் பத்தாகும் செய்யாக் தெரியாது என்பவையையும் அவன் கிளைவதுக் கொண்டு கவன் அனை நவமணி மென்று தெரியு கொண்டான். அதனால் அந்த அனைவரையும் அவன் அக்கக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

இதற்குச் சில நாட்களுக்குப் பின் மருதுப் ஸுரின்னாட்டின் அறுபதாண்டி நவமணி வலது நகர் நகரு அது துபாபகொண்டான் மருதுவன் அகலது விநவகால் அகலாண்ட ககக் கொக்கக் கி. நஷ்ண சாஸ்கரியை அவரது தமர் பத்தோடு தசராவுக்கு முன்பே வர வலதுத்து விட்டார் பசுள்கவையார் அவரது தமர்பக்கனையும்கவசக யாக இந்நகர் கொளதும்கவரன் வேலைகளோடு நவமணியின்

பெறுப்பு என்றும் ஜமீந்தார் கூறி விட்டார்.

ஜமீந்தாரின் அன்பையுள் மகிப்பையுள் பெற்றுள்ள இளைஞன் நவமணியைச் சற்று அகிதமாகவே நஷ்ண சாஸ்திரி கவனிக்கலானார். இரண்டாம் நாள் காலித்து நவமணி கொட்டிக்கான் என்றும் சுறுசுறுப்பாக எந்த வேலையையுமே செய்து முடிப்பான் என்றும் நற்குணங்கள் கொண்ட யாவரிடம் பரமாயாதையுடன் கொட்டிக்கான் என்றும் கண்ட கொண்டு சந்தோஷப்பட்டார்.

முன்னவது காலி நஷ்ண சாஸ்திரி கூறியபடி அறுபது அண்ட நிறையு விழுவுக்கான மேலையை நவமணி அமைக்கச் செய்து விட்ட சாஸ்திரியையும் அழைத்துக்கொண்டு பிராய் அதைக்காட்டினான். சாஸ்திரி

யும் அதைப் பார்த்து விட்டு "பேஷ். பேஷ். மிக நன்றாக அமைந்து விட்டது" என்றார்.

அப்போது அந்த மேடையை அமைத்த மேஸ்திரி குதநாத ஆசாரியும் அங்கே இருந்தான். நவமணி அவனை சாஸ்திரிக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கவே, அவனும் "ஒரு நல்ல முகூர்த்தம் பார்த்து இந்த மேடை வேலையை ஆரம்பித்தேன். அதனால் தான் இது இவ்வளவு நன்றாக அமைந்து விட்டது" என்று சாஸ்திரியை வணங்கியபாடு கூறினான்.

அது கேட்டு நவமணி குதநாதனிடம் "அப்படியா! முந்தானான் கரிநாயிற் றே. அன்று பரம்பலின் வீட்டில் வேலையை ஆரம்பித்தாயே. அது மேடையாகத்தான் முடிந்ததே!" என்று தக்கலாகக் கேட்டான். அதைக் கேட்ட குதநாதனின் மகம் சிறுத்து விட்டது. சாஸ்திரி என்ன விஷயம் என்று கேட்டது போல நவமணியைப் பார்த்தார்.

நவமணியும் 'பரம்பலின் ஒருவழை விவசாயி. கஷ்டப்பட்டு பணம் சேர்த்து கன் வீட்டில் ஒரு மாறு மாடி அறை கட்டி ரும்பினான். இந்த குதநாதன் அவளுக்கு நெருங்கிய உறவினன். அக்க மாடி அறை கட்டும் வேலையை பரம்பலின் இவ்விரும்புப் படைத்து இவன் அதற்காகக் கேட்ட தொகையில் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொள்ளப்பட்டிக் கூறினான். அந்த வேலையைத் தான் ஏற்க முடியாது என்றே அல்லது அப்படித் குறைக்க முடியாது என்றாவது இவன் சொல்லி இருக்கலாம் அப்படிச் சொல்லாமல் மட்டமாக சாமான்களைக் கொண்டு

அதைக் கட்டி விட்டான். ராம்பரம்
 "இதென்ன, இப்படிக்கட்டி வாட்
 டாஸ்யா" என்று சீக்கர்த்த இவன்
 "எல்லாம் கொடுக்கிற பணக்கூறுத்க்
 தக்கபடிதான் கொடிய படியும்" என்
 றான். இவர்களுட்போது ஸ்பிரிங்கர்
 பரிசளிப்பார் என்று அமைப்பார் க
 நன்றாகச் செய்து கொடுக்க தக்கான்.
 உங்கலிடம் தந்து கல்ல வார்த்தைக
 சீக்கர்த்த கொடுத்தான்" என்றான்

அவருக்கு சீக்கர்த்த நஷ்டம் சான்றி
 குத்தகதணைக் கடித்து கொள்ளப்
 போகையில் நவம்பர் தந்தகர
 நீதியை படிக்கவான். படிவல்லாத
 காலத்தில் எல்லா நாட்களும் கல்ல
 நாட்களே. அவ்விடம், நவம்பர் கல்லது
 இல்லையென்றான் கி நஷ்டம் நா
 ராம்பரம் அந்த நாட்களில் என் பிறக்
 தந்தகரம் க நஷ்டம் நா ராம்பரம் ப
 விஷ்ணுவின் அவகாசங்கள். க நஷ்
 ணம் நல்லவர்களைக் காத்து ஆயவர்
 களை ஒழித்தார் அவர் செய்து கொடு

தேவர் உலகிற்கு வழி காட்டியாக
 உள்ளது. இராம்பரம் பண்ணை
 போன்ற அங்கங்களே ஒழித்து ரா
 ராம்பரம் எல்லா புகழ்ப்பாம்பர் பக்கள்
 நல ஆர்வைய அளக்கவர். இப்படிப்
 பட்டவர்கள் பிறந்து நல்ல நாட்கள்
 இல்லையாம் அதனால் ஆய்மித்து
 படிக்க நல்ல பணம் கொண்டு கர். அத
 காலையில் படித்தபாடு இங்க
 கொண்டு இவர்களுக்கு கொள்
 என்றான் அவருக்கு சீக்கர்த்த தந்தகர
 கல்ல தந்து செய்த அங்க தந்து
 சென்றான்.

அப்போது க நஷ்டம் சான்றி "நவ
 பரணிகை கொண்டு வாய்ப்பு எந்த சீக்க
 கடிதம் ஆய்மிக்கலாம் என்பதுதான்
 உன் அபாயம் ராம்பரம்" என்று சீக்க
 ரார் நவம்பரம் ஸ்பிரிங்கர்
 ராம்பரம் பண்ணியான கந்தகர்த்
 க நத்துக்களால் பண வேகணை எற்
 பட்ட தந்தகர் என்ன பண்ணியுந்
 கள். இங்கு கந்தகர் என்னும்

எனையும் கண்டொங்கலாய்த் தற்காகப்
பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டாம்
கிறான். அகற்றுவதில் உதவணை இருக்க
துததாகவே இருப்பேற்பார். சமயங்
கவனிக்க வேண்டும். இப்படியே இவ்வாறு
பார்ப்பதில்லை என்று எடுத்துக் கூறு
வதுதான் சிவப்பிரகாசத்தவர்கள் செய்ய
வேண்டிய கடமைதானே" என்று
பணிவுடன் கூறினான்.

பாஸ்கரியும் "பெண் நாம் இரு
வரும் மா கொண்டு தவங்களைப்
பெயர்த்து விட்டால் உன்
பெண்கள் என்னை மிகவும் வாழ்கித்
விட்டது" என்றார். அதைக் கேட்ட
தும் கவமணியின் மகத்தில் மின்னல்
பெயர்ந்தபடியைக் கண்டார். மனதில்
கூறு. அவன் ஏதோ சொல்ல முயன்று
சாட்டுவான். அதைச் சொல்லாமல், அடக்
கிக் கொண்டு தான் அதை கவனித்த

தி நஷணசாஸ்திரி "நவமணி! நீ ஏதோ
சொல்ல வந்தாய். ஆனால் சட்டென
அடக்கி சொல்லாமல் இருந்து விட்
டாய். என்ன விஷயம்" என்று
சொல்லி விடு" என்றார்.

நவமணியும் சங்கோசப்பட்ட
வாறே "ஒன்றுமில்லை. நான் (பெண்
வது உங்களை வாழ்க்கிற்று என்று
கூறுகிறீர்கள் என்பது தான் உதா
வது தோராயம். அதுவும் தங்கள் மன
தைக் கவனிப்பேன் என்றுதான் (பெண்)க்
கிறேன்" என்றான். பாஸ்கரியும் "எது
வாயிந்தாலும் சொல். தயங்காதே"
என்றார். கவமணியும் தாகவையாகக்
கூறிக் கொண்டு நின்றார். பார்த்ததும்
அவளை மணக்க விருப்பியாகையும்,
அது இயலாது என அவளது நண்பன்
கூறிய காரணத்தையும் சொன்னான்.
அவன் மேலும் "உங்கள் மகள்
எல்லாக்கூறுகளையும் உடையவள்.
ஆனால் நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்க விரும்
பும் பார்ப்பீள்லை இப்படி இருக்க
வேண்டாம். அப்படி இருக்க வேண்
தம் என்று கூறும் சிவப்பிரகாசத்தை
விசுவப்பிரகாசம் எனக் குறிப்பிடுக
வில்லை" என்றான்.

தி நஷணசாஸ்திரியும் "நவமணி,
தாவது மணக்க எல்லா வாலிபர்
கூறும் மன வரத்தான் வருவார்கள்.
என்னால் அவள் பார்த்தால் சண்முக
இருப்பதோடு நன்றாக இருக்கும்
கிறான் பல கண்களால். அறிந்தவன்.
புக்கிசாலி இவற்றோடு அவளது
தந்தையான என்னிடம் வராளாமல்
பணம் இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு
தந்தை தன் மகளுக்குக் கணவனாக
நல்ல குணங்களையும் நல்லொழுக்
கத்தையும் உடையவனாகத் தேர்ந்

தெடுத்த லத்தா"னே. அத் தம்பதிகளின் வாழ்க்கை இன்பயாபாக இருக்கும் எனக்கு இ ரப்பறு ஒரேயகொன்று என்னிடம் வாய்ப்பான பணம் இ ரக்கிறது என்று கண்டு எல் லோரும் என் சொத்தை என் மகள் வாயிலாக அனு யாவேவி தம்புகிறார்கள். அவர்களிடமி ரந்து தப்ப வேதான் நிபந்தனைகள் என்று சிலவற்றை சொன்னேன். அவ்வளவுதான்" என்றார்.

அதைக் கேட்ட நவாணியகிருத்த வனாய் "அப்படியானால்..." என்று சந்தேகமெல்ல ஆரம்பிக்கையில் சான் திரியின் மனைவி ராதாவுடன் அங்கு வந்தாள். தன் கணவரின் நவாணி பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட அவள் "நீங்கள் சந்தேகம் செய்ய வேண்டியது பிசுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் போலி நக்கிறது. தசாவதி அவர்களைப் போல, அழகாகக் கயாபாக விரிந்து என்று சொன்னார்கள். அகனாவ் இருக்க வேண்டிய பாரக்கவந்தேன்" என்று அவள் தன் கணவனிடம் கூறினாள்.

சான் திரியும் புண்ணை புரிந்தவாறே "இதே கல்யாண பீடையாகப் பேச வேண்டியதுதான்" என்று, அவரது மனைவி ஆச்சரியக்

குடிப்பார்த்தாள். அவரும் "ஆம், நம் ராதாவுக்குதான். அவள்கண் தனக்குக் கணவனாக வாய்ப்பாகி நவாணியாங்காற் கல்யாணத்தில் மாயிடுள்ளா இதரனாகப் பார்த்து நக்கிறாணே. நீயும். அதே பார்ப்பாயிடுள்ளா. அவன்தான்" என்று சற்று தூக்கில் விடக் பீடாய் தின்ற கவமணியைக் காட்டினார். ராதாவும் அவனைப் பார்த்து மொகக்கால் புகம் சிவக்கத் தலை குனிந்து கொண்டு நின்றாள்.

சான் திரியும் நெற்றாபத்திரமணிச் சொன்னது இக்கல்யாணனைத் தான். இர்ப்போது ராதாவும் இரற்குச் சம்பாதிக்கிறாள் என்பது, அவள் மொகப்பற் கக்கொண்டிருநாகல் நந்தே தெரிகிறது" என்றார். அர்ப்போது ராதாவும் மொகப்பற் பன் சான் திரியும் நவாணியைத் தம்மரகே அழகுத்து கவாணிவன் ஆன ப்பாடி ராதா மன் மனைவியாகப் பேசுகிறாள்" என்றார். ரித்துக் கொண்டு நவாணியும் "எல்லாம் உங்கள் ஆதார்ப்படியும் கடுத்து விரிந்தால் லவா" என்றான் நாணிக் கேட்கிக் கொண்டே.

மாமனார்
அச்சுநகர்

10

[illegible]

அ சோகன் வேட்டையாடிவிட்டுக்
களைத்துப் போய்க் கி நம்பி வந்
தான் அவன் உற்சாகத்துடன் "விதி
ஷா! இன்று ஐ நபுவையையும் ஐ ந சிறுந்
தையையும் கொண் டேன்" என்று
விதிஷா சீவா "இப்படி உயிரினங்
களை என் கொன் டிருக்கள்?" என்று
கேட்கவே அவனும் "இது எனக்குப்
பொழுது போக்கு. அவற்றை நான்
என் உணவிற் காகக் கொல்வீஸ்ஸல்.
பல சிறு பிராணிகளின் உயிர்களைக்

தமிழக சீமையின் புகழ் பெற்ற இடம்.

விகடன் 7 மே 1971-க்குள்ளும் 7 நினைவுக்
காண்ப் பெட்டிக்கு போதும். நிகடகத் துறு
தி 17 ஸெக்ஷனாகக் கொள்ளுவதில்லை.
அவ்வாறு தான் உயிர் வாழ்வது அவர்
வாறக் கொள்ளுவதில்லை. அவற்றிற் சுவது
நல்லது. மது கொட்டி வாழ்ந்து மேலாக்
கும் சக்தி கொண்ட பாலு பால்கர்களுக்க
அச் சக்தி உண்ட. மேலுக்கையாகவும்
பெட்டிதைப் போதகவும் உயிரினங்
கலாவிதாய் கொள்ளுவது மிகவும் தவ

அன்புள்ள நண்பர்

புக்காக்கிந்து தொண்டைக்கூடாது இப்
போது நீங்கள் போவது உங்களுக்கு
அபக்து என்று உங்களை மாதசமசுறு
சுறுது இன்னும் ஒரு வகை காலக்
கிந்து நீங்கள் உலாபயினாய்விட்டு நீப்
போகாதிடுப்பதுகான் உங்களுக்கு
நல்லது" என்றார்.

இந்த சமயத்தில் கிதகிப்பென்று
யசன் அந்த அறைக்குள் நுழைந்தான்.
அங்கு மாதசமசுறுகளும் நுழைந்து
சமயம் "வாவா எப்போதுமே வி
புக்காக்கில் நந்துதி நம்பிவந்தாய்"
என்று சிகிட்டான். அப்போது சோதி
டர் "அப்படியானால் நான் விடை
பெற்றுக் கொள்கிறேன். நீங்கள்
பேசிக் கொண்டிருக்க விருப்பமீர்
கள்" என்று கூறி அங்கி நந்து போகத்
தொடங்கினார்.

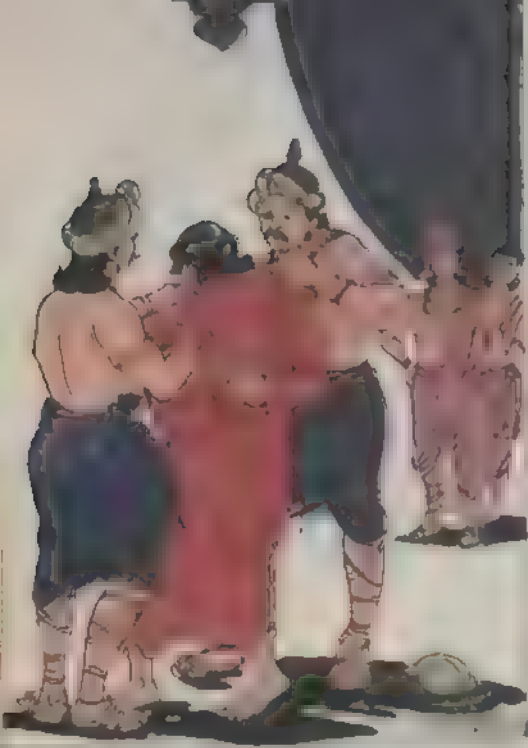
யசனே அவனாய் போகவிடாமல்
வாழிபாடுக்கொடுக்கல் வானவா உரு
வாக்கொண்ட "எய்தியா போகான்"
நியமென்று எவ்வகை தொகுது" நீ
கூடசேனான் மண்ணை சுமப்பவன்
சகோதரர்கள் பூங்க அனுப்பி அசோ
கனைப் பாடிபுக்காக்கிந்துப் புறப்
பாடுகவிடாமல் செய்யச் சொல்லி
துருக்கிநாடுகள் என்பது எவ்வகை
தொகுது சொல்ல வொண்ணையா இல்லா
விட்டால் இங்கு வாழ்க்கை திருவாயா
வாய்" என்று மிரட்டினான்.

சோதிடர் மனக்கால்களை கதகதக்
கின. அவன் சமயமென அசோகனை
கால்களில் விடுத்து "இவர்களுடையது
மண்ணை எண்ணி மண்ண்குதுவா நீ
கள்" என்று கொஞ்சினார் யசனே
"மண்ணிப்பா"களை யாது. இங்கு சகி
காடுவதற்கு இன்னும் உட்கொடியா
மன்ன இங்கு விடுக்கவதற்குப் சனா

கால் வானவா உருவா என்பது என்ன நான்
கொன்னபடி செய்ய வொண்ணையது
தானே" என்று அசோகனைப்பார்த்
துக்க சமசுலோ அசோகனாய் கூட
வாறே செய்யும்படிக்கூறிவிட்டார்.
யசன் உடனே இரு வீரர்களை
அழைத்து அவன் காலையும்கொஞ்ச
சாலையுக்கொண்ட போராட்டிக
கொண்ட, அவர்களுள் அவன் காலா
யும் இழுத்துச் சென்றனர்.

யசனும் "உங்களைப்பாடலிபுத்தி
புக்காது இப்போது வானவா மான்
செய்து உங்களைக்கொடுத்து இங்கு போ
இருந்துவிட்டு செய்யப் பற்றி இது
மண்ணை இறக்குப் போது நீங்கள்
பாடிபுக்காக்கள் இல்லாமல் நந்
தால்சுமப்பவனானாகல் மகாபவா
வாக்கி விடவொண்டது காலமகா
சகோதரர்கள் போட்ட சதித் திட்டம்

தான் இது அகற்காக ஒற்றனை
சோதிடன் போல அனுப்பி உங்கள்
மீடும். அவந்தியை சுதந்திர நாடு என
அறிவிக்கக் கூறும்படி சொல்லி இந்
கிறார்கள்." என்றான்.

அதன் பிறகு பாடலிபுத்திரத்தில்
நடந்ததை எல்லாம் விவரமாகக் கூறி
அவனது தந்தையையும் தனையும் சந்
தித்ததையும், தந்தை படுத்தபடுக்கை
யாக இருப்பதையும், அச்சோகலிபுத்
திரிலான், பிறகு அவன் "இப்போது
நங்கள் பாடலிபுத்திரத்திற்குக்கிளம்பி
வினாவில் அங்கு போய் சோவேண்
தும், புதல்மைச்சரம் சேனாதிபதியும்
மற்றும் பல சிற்றரசர்களும் கூடும் மண்
மசுதத்தின் மன்னனாவதை விரும்ப
வில்லை. ஓரிருவர் காம் கயகல்ககற்
காக அவனை ஆதரிக்கிறார்கள் அத
னால் யார் முதலில் பாடலிபுத்திரத்

திற்கும் போய்ச் சேர்கிறார்களோ
அவருக்குத் தான் மன்னராகும் வாய்ப்பு
அதிகமாக உள்ளது" என்றான்.

அச்சோகன் அது பற்றி ச்யாஸ்க்கை
யிட் விதிஷ்டா, -அங்கு வந்தான். அவன்
யசனைப் பார்த்ததும் "ஓநீ வந்து
லிட்டாயா" என்னைப் பார்க்க தேச
வாயன் இங்கே இருக்கிறாயோ. இவ
னார்ப்பாக்கபாடலிபுத்திரத்திலிருந்து
இருவர் வேறு வங்க நாடுகள்
என்றான் யசனும் "அவர்கள் வந்
வார்கள் என்றால் அவர்கள் என்ன
மெய்க் கொண்டு வங்க நாடுகள்
என்பதும் எவ்வகை தெரியும். அவர்
களை மகலமைச்சர் அனுப்பியுள்
ளார். அவர்கள் உடனே பாடலிபுத்
திரத்திற்கு வந்து சோவேண்டம் என்
பதுகளை அம்மெய்க் குறு போன்ற
செய்கையை கம் சாஸ்க்கவுள்ள கூறும்
மனுகும் அனுப்பி இந்நாடுகள்"

என்றான்.
அது சோகன் அனுப்பி தேவி "இப்
போது இவ்வாறு அபுக்காக்கற்கும்
போக வேண்டாம்" என்று சோக
யசனும் "ஆமாம் அவர் போய்க்கா
னாக வேண்டாம்" என்றான். அப்போது
அவன் "அப்படியானால் அகற்காண்
காரணம் உனக்குத் தெரிந்திருக்கு
மென நினைக்கிறேன்" என்றான்.

யசனும் ஒரு தந்தைகொண்ட படுக்கை
யில் இருக்கையில் அவருக்கு
அவரது மகன் இருக்க வேண்டியது
கடமைதான். போதும் கசாயம்
-அரியாசனத்தில் அமர்ந்து விடாமலி
நகரம் செய்ய இவன் அங்கு போக
வேண்டாம்" என்றான் அப்போது
விதிஷ்டா பார்த்துக்கொண்டிருப்பான்
என்ன சூத்திரகதா சோக அகனை

இவர் தற்போது நியாயமாக என்று கேட்டாள்.

யசூஷம் "மன்னனின் புத்த பக ணுக்குத்தான் அரியணை என்பது உதா ரண நிலையில் பொருந்தும். ஆனால் சுசீம்மன் விஷயத்தில் இது பொருத் தாது. அவன் கொடியவன். அவனது ஆட்சியில் மக்கள் சுக வாழ்வு வாழ முடியாது. அவன் மீதம் மகத்தின் மன்னனாகி விட்டால் சந்திரகுப்தர் நிறுவிய மகதப் பேரரசு விரைவில் சதைத்து பாழ்பட்டு விடும்" என் றான்.

இவ்வாறு யசன் விளக்கமாகக் கூறி யதுமே, அசோகனும் "சரி, இப்போதே நான் புறப்படுகிறேன்" என்றான். அப்போது யசன் நீங்கள் உங்களுடன் உங்கள் பாதுகாப்பிற்காக இங்குள்ள பண்டையில் பாதுகையக் கொண்டு செல் லுங்கள். மீதப்பாதிப்படை இங்கே இரக்கம் தர" என்றான். அசோகனும் அவனது யோசனைப்படி நடந்தான்.

தர்மசீலத்தில் சுசீம்மன் மது அருத் தியாவா திறை கொடுக்கப் பெண்டுகந்தயுடன் சரித்துப் பேசு உல்லாசமாகப் பொழுது போடுகிக்கொண்டிருந்தான். அது இரவு வேளை. அப்போது திடீரென்று திடீரென மழைகள்-அவன் முன் வந்து நின்றனர். அவர்கள் வெறுபாநமல்ல. அசோகனைக் கொல்ல அவன் அனுப்பியவர்கள்தாம். அவர்களிடம் சுசீம்மனின் புத்திர பதிந்த மோகி ரங்கள் இருந்ததால் தவறுதலை. இல்லாமல் சுசீம்மன் இந்நகுமிடத் திற்கு செல்ல முடிந்தது.

அவன் அவர்களைக் கண்டதும் "இந்நிங்களா இதுவரை நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்கள் என்பது

எனக்குத் தெரியாது என்று நினைக்கி நீங்கள் நீங்கள் அசோகனைக் கொல்ல முயன்ற போது உங்களை அவனது மனைவி விக்ஷா தேவி காத்தால் என்றும் நீங்கள் அவனது பணிப்பெண் களாக இருந்து வந்தீர்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். அந்த அசோகனைக் கொல்ல முடியவில்லை என்று என்னிடம் சொல்லத்தான் இப்போது வந்திருக்கிறீர்கள்" என்று என் னைமமாகச் சொந்தியா திரைகாட்டான்.

அப்போது அவர்களில் ஒருத்தி 'மரட்சிமை பொருத்திய இளவரசை எங்களால் சாட்சி என அந்த அசோகனைக் கொல்ல முடியாமல் போனது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் நீங்கள் எங்களிடம் ஒப்படைத்த வேலையை மறந்து விடவில்லை. நாங்கள் அந்த வேலையைச் செய்து

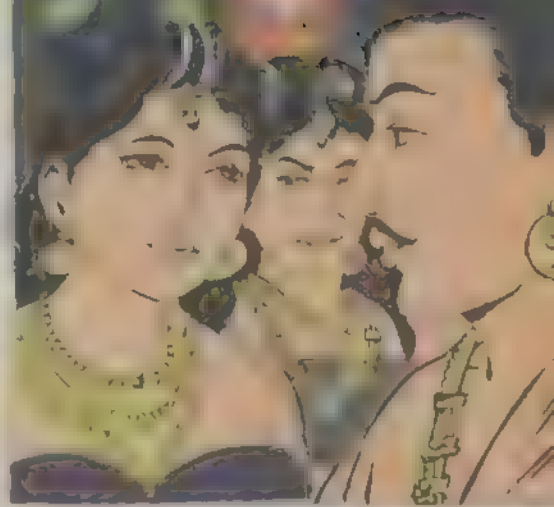

முடிக்காமல் வந்தி ருக்கி திரை என்ரா
நிலைக்கிறீர்கள்" அப்படி இவ்வாறு
நாங்கள் எங்கள் கெடக்கூடாத செய
லாக்க விதிஷா கெவியின் பண்பு
பெண்கள் போல் நடந்து கக்காம
யத்தை எகிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்
தோம். அதுகிடைக்காத எங்கள் கை
வரிசை யைக் காட்டி விட்டு நகரன்
வந்திருக்கிறோம்" என்றாள்.

அது கேட்டு கசம்பன் நிமிர்ந்து
உட்கார்ந்து அப்படியானால் என்ன
தான்செய்துவிட்டுவந்தீர்கள்" என்று
ஆவலுடன் கேட்டான் அப்போது
அந்த இரட்டை மாடுகளும் கெடக்
கப்பெண்ணைப்பார்க்கலா, கசம்ப
னுள் அவன் பிட்டுப்போது போ.
நான் இவர்களிடம் ஒரு பிடுக்கமாய்
விஷயம் போட வேண்டாம் என்ற
முடிக்கிறேன் உங்களுக்கு அன் அனுப்பி
கிறேன். அப்போது நிலையம் என்று
கூறி அவனை அங்கிட்டு அனுப்பி
விட்டான்.

அவன் போனது கசம்பன் அக்கப்
பெண்ணிடம் சரி இப்போது சொல்
லுங்கள். அவனை என்ன செய்து
விட்டு வந்திருக்கிறீர்கள்" என்று
கேட்டான். அப்போது முன் பேசிய
நடனமாத் தொன்னால் மீண்டுந்
தான் கூறியபடி எங்களுக்கு பெருந்
தொகையைப்பிரசாகக் கொடுத்தாக
ளல்லவா" என்று கேட்டான். அவ
னும் 'ஒநான்மீட்கிறதவந்தும்
தொன்னதற்கு மீளாக இரட்டை
கொதப்பேன். அதில் சந்தைகமீ
வேண்டாம். அந்த அசைகனை என்ன
செய்தீர்கள்" அதைச் சொல்லுங்கள்"
என்று கேட்டான்.

அவனும் நாங்கள் அவன் துடிக்க

கொடுத்தால் மட்டும்தான் முடிவாக்
கொடுத்தான். அதனால் அவனுது
நிலையம் இடிந்துக் கொண்டது அவன்
இப்போது எழுந்து நக்கலா, உட்கா
வும், நடக்கவும், கைகால்களை
அசைக்கவும் முடியாமல் களியாயாக்
தவிக்கிறான் இவ் அவனில் எந்த
வாடிடியாது. உங்களுக்குப் போடி
யாகவந்து மட்டமானதில் அப்படி
முடியாது அவனைக் கொல்ல
விட்டாலும் அவன் நகரக் கட
முடியாதது இரட்டை அவனிடம்
களுக்குள்ளாகச் சொல்லியு
முடியாது" என்றாள்.

கசம்பனுள் மட்டும்தான் இவ்
இல்லை" எனக் கூறியபோது சகல
தட்டப்படும் சந்தம் கேட்டது. அவ
னும் "உள்ளே வா" என்று குரல்
கொடுத்தான் வந்தது அவனுது அங்க

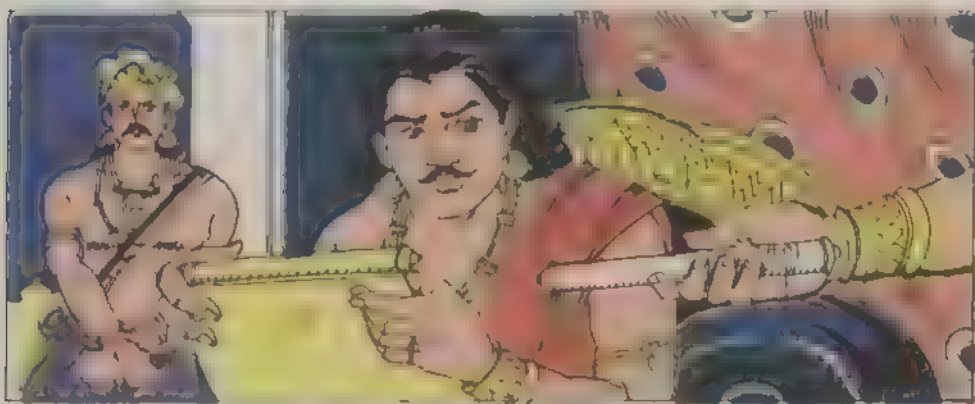
ரங்கப் பணியாள். அவன் கசும்பனை வணங்கி "விடப் போட விபுத்தி க்கி விருந்து இரு துதுவர்கள் வந்தி நக்கி றார்கள். அவர்கள் முதலமைச்சர் மி ருந்தும், தங்கள் தாயாரிடம்" நந்தும் கடிதங்களைக் கொண்டு வந்த நக்கி றார்கள். தங்களை நீநில்காண வேண் டுமாம்" என்றான்.

கசும்பனும் "சரி. அவர்களை இங்கே அனுப்ப" என்றான். சல் நெடிகளில் இருவர் வந்தனர். அவர் களில் ஒருவன் இரு கடிதங்களை அவ ணிடம் கொடுத்தான். அவன் பிரித்துப் படித்த முதல்கடிதத்தை முதலமைச்சர் எழுதி இருந்தார். அதில் பன்னவன் உடல் நிலை மிகவும் மேலமகிவிட் டதாயும் அதனால் அவன் உட்கோ லாட விபுத்தித்திற்கு வரவேண்டி மென் எழுதப்பட்டிருந்தது. அக்க கடிதத்தையும் அவன் பிரித்துப்படித் தான். அதிலும் அவன் உட்கோலா ட விபுத்தித்திற்கு வரவேண்டி மென் றும் அப்படி வாழிபட்டால், அசோகன் வந்து நிம்மதானத்தில் அமர்ந்து விடு வான் எனவாள் எச்சரித்து. அவனதுதாய் எழுதி இருந்தாள்.

கசும்பன் அந்த துதுவர்களைப்

போகச் சொல்லிவிட்டு அந்த நடன மடதுக்களிடம் "என் தாயா நக்கு நீந் கள் அசோகனை என்ன செய்து விட்டு" வந்தி நக்கி நீர்களைப்பது தெரியாது தான், அசோகன் எனக்கு முன்னால் பாட விபுத்தித்திற்கு வந்து. அரியணை யில் அமர்ந்து விடுவானென்று அவள் பயப்படுகிறாள். அவளுக்குத் தெரியுமா அசோகன் கைகளில் களை அசைக்க முடியாமல் படுத்தபடுகிற கையாய்க்கி க்கிறானென்று. நான் இங் கே யேதான் இருப்பேன். உட்கோலா டாட விபுத்தித்திற்குப் போகத் தேவை இல்லை. அங்கே இப்போது போனால் எனக்கு நஷ்டம்தான். இங்கே இருந்தால்தான் எனக்கு ஸபாயம் நான் வகிப்பார்க்கிறபடி காளை ஒருகி போக்கவியாபாரி இங்கு வியாபாரம் செய்வதற்குள் அனுபதி யைக் கோரவந்தான். அவன் எனக்கு விடை உயர்ந்த பெரிய வைரத்தைப் பரிசளிக்கப் போகிறான். அகை வாங்கிக் கொண்டு சாவகாசமாகப் பாட விபுத்தித்திற்குப் புறப்படுகிறேன்" என்று சரித்துக் கொண்டு கூறினான்.

(தொடரும்)

இரு அறிஞர்கள்

தன் பரம்பரையில் சற்றும் மனம் தளராத வக்காமன்மீனும்மாத்தல்வறி. அதன் கொங்கும் உபலகம் கீழ்விழ்க்கணான். மின்னம் கீழ் இறங்கி அவன் அலகச் சுமந்து கொண்டிமயானத்தை கீதாக்கிச் செல்வகையில் அகலுள்ளி நக்த சீவகாவம் என்னிநகருக்கு "மன்னனை இந்த பாயங்காநகரில்" வன் இப்படி சிபாரிசு கிறாய்மன்னனை உனக்கு ஒரு அறிஞர் உறும் ஒரு விஷயம் முற்றிலும் சரியாக இருக்கும் என்பது தெரிந்ததே. மன்னிகள் ஒரு விஷயம் பற்றி சில அறிஞர்களிடம் சீவகனை கீதா கிறார்கள். மனமாயங்கனின் இப்படிப்பட்ட அறிஞர்களையும் கும் தீர்பார்களில் உயர் பகவிகளில் நியமித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் இர அறிஞர்கள் கூறுவது ஒரு விஷயத்தில் ஒன்றுக்கு மற்றது கீதா எதிராக இருக்கும். அப்போது அவற்றில் எது தக்க காரணத் "கீதா" சரியானது என்று யோசித்துப்

வேதானம் சொல்லும் கதை

பேரண்டி நக்கான் அவன் வில்லிக்கு
வலையன் என்ற சொல் வழுக்கப்பட்டது
தான் அன்று மண்ணைப் போல காண்ட
படிப் போன்ற ஒரு வில்லை நகயாபித்து
அனைத்துக் கண்ணாறு எங்கும் எந்தது
செல்லாவிட நாயினான் அகனாந் தன்
மக்களைய அழைத்து அனைத்தோ
மனக்கயாபி மய இல்லாததுமாய்
காண்டபகற் குழுவைய அனதுமனை
பெரியகயாபி ஒரு வில்லைச் செய்ய
எற்பாந செய்யங்கள். யார் அனைத்
பார்க்குமாய் அது அன்று மண்ணை
மேலே அல்லது மயிர்மயின் கைதண்ண
மேலானவியத்து கூறுமாய் இருக்க
போன்தம் என்று அவன் கூறினான்.

மன்னன் கூறியது போலவே மந்
கிற் ஒரு வில்லைச் செய்யுதற்கு அ
கனாக் கைக்கெந்தார். அவர்களுள்
கூறு மன்கு அமைப்பாண்டி ஒரு
பெரிய வில்லைக் தயாரித்துக்
கொடுத்துவந்தார். அங்கவில்லைப்
பார்க்கவர்களைமயம் அது அன்று மண்
னின் காண்டபடிப் போல உள்ளது என்
றும் அம்மாதிரியான வல் மன்கில்
வேறு யாரிடமும் இல்லை என்றும்
புகழ்ந்து கூறினார்கள்.

விஜயவரம்புறம் அந்த வில்லை
பார்த்து பூரித்துப் போனான். அந்த
வில்லைமயம் இரப்பதுபெருமைக்
துரியது என்றும் அது தனக்கு அகிஷ்ண
மனையுமென்றகனாயும் அளிக்கப்
போகிறது என்றும் எண்ணி மகிழ்ந்து
போனான்.

ஒரு நல்ல நாளில் விஜயவரம்பன்
அங்க வில்லைக் காண் வற்றினான்.
அங்கு அச்சமயக்கில் கூடியிருந்த
அனைவரும் அவன் அன்று மண்ணை
போலச் சந்தவிலைவாளைப்பெயர்

பார்க்க போனது இருந்தும் இருக்கான்
கையம மன்னன்மயம் இருக்க வேண்டி
தம் தன் கைக்கல் விஜயவரம்பன்
என்ற மன்னன் இருக்கான். அவன்
மயம் கைக்கல் ஒரு அவனது படி
சந்த ஒரு காண்டகைக்க கூறினார்.
அவனது மகியும மக்கி யோ அகற்கு
கைப்பாணகைக்கைக்கூறினார் இது
போல மன்தர்ப்பாறும் இருக்கநிற்
கனம் இருக்கமயுமட்டகைத்துக்
கனாக் கூறி மண்ணை இப்படி ஒரு
பெரிய இருக்க வனது வீட்டர்
கனம் மன்கு அங்க விஜயவரம்பனின்
கைக்கைக்கூறி மன்கைக்க பூரியும்
என வேகன் சொல்வதைகவனம் மகக்
கைக் என்று கூறிக்கனகைய ஆய்
பித்தது.

ஒருமுறை விதர்ப்ப நாட்டை
விஜயவரம்பன் என்ற மன்னன். ஆனது

பெற்று புகழுடன் விளங்க வேண்டுமென்று வாழ்த்தினார்கள். அவனும் அந்த வில்லை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு நாள் வேட்டையாடக் காட்டிற்குச் சென்றான். அப்போது அந்த வில் ஒரு மரக்கிளையில் பட்டு உராய்ந்து சற்று விரிசல் விட்டு விட்டது. அவன் வேட்டையிலிருந்து அரண்மனைக்குத் திரும்பி வந்ததும் கை தேர்ந்த வேலைக்காரர்களைக் கொண்டு வில்லின் விரிசல் தெரியாதபடி செய்தான்.

இதைத்தனக்கு வில்வித்தை கற்றுக் கொடுத்த ராஜகுருவிடம் கூறினான். அவரும் அந்த வில்லை ஒரு சர்க்குச்சி கொண்டு அளந்தார். பிறகு ஒரு சக்கரம் வரைந்து அதில் ஒரு தாமரைப் பூவின் வடிவத்தையும் கீறி அந்த சர்க்குச்சியை சிறு சிறு துண்டுகளாக ஒடித்து அந்தத் தாமரைப் பூவின் இதழ்களில் வைத்து சற்று நேரம் கண்ணை மூடிக் கொண்டு யோசித்தார்.

பிறகு அவர் கண்களைத் திறந்து சற்றுக் கவலைப்பட்டவாறே "மன்னனே! தனுர் சாஸ்திரப் பிரகாரம் என்ன குருநாதர் அதர்வணர் கூறியபடிய பார்த்தால் இந்த வில்லிற்கு ஒரு தோஷம் உள்ளது. நன்றாக இருந்த வில்லில் ஒரு சிறு விரிசல் ஏற்பட்டு விட்டதால் அதற்கு தோஷம் தாக்கி விட்டது. என்னதான் விரிசலால் சரி செய்தாலும், அதனைத் தாக்கிய தோஷம் அதில் இருக்கத்தான் இருக்கிறது. அதனால் நீ இதனை எடுத்துக் கொண்டு சென்றால் உனக்குக்ஷேபங்கள்தான் வந்து கொண்டே இருக்கும்" என்றார்.

ராஜகுரு இவ்வாறு சொன்ன போதிலும் மன்னனுக்கு அந்த வில் இல்லாமல் எங்கும் போக விரும்பாதினாலே, அதனால் அதனை அவன் தன் மீனாடு வைத்துக் கொண்டு இருந்தான். இச்சமயத்தில் அண்டை நாட்டு மன்னன் விதர்ப்பநாட்டின் மீது படை யெடுத்து

கண்டு ஒடிப் போய்த்தமதலைவனை அழைத்து வந்தார்கள். அத்தலைவனும் மன்னனைக்கண்டு "அரசே! நம் நாட்டின் மீது அண்டை நாட்டு மன்னன் படை எடுத்து வந்திருப்பதாக அறிந்தோம். உங்களைப் பார்த்தால் இப்போது போர்க்களத்திலிருந்து ஒடி வந்து விட்டவர் போல் தெரிகிறது. எதிரிகளின் கை ஒங்கி விட்டதா? கவலைப்படாதீர்கள். நாங்கள் உங்களுக்கு உதவி புரிகிறோம். கொஞ்சகாலத்திற்கு இங்கேயே இருங்கள். நாங்கள் எங்கள் படையைத் திரட்டி வருகிறோம். பிறகு அண்டை நாட்டு மன்னனை விரட்டி விட்டு நம் நாட்டைத் திரும்ப அடைவோம்" என்று கூறினான்.

இதற்குப் பின் மலைச்சாதியினர் போருக்கான ஆயுதங்களைச் செய்தனர். ஆண்களும் பெண்களும் சுட்டிகளையும் வில் அம்புகளையும் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு தயாராக நின்றனர். இதைக்கண்ட விஜயவர்மன் மகிழ்ந்து போனான். அப்போது அவன் "உங்கள் வில் மிகச் சிறியது. இதைக் கொண்டு போர் புரிந்தால் வெற்றி பெற முடியுமா? போர்புரிய ஆயுதங்கள் பெரிதாக இருக்க வேண்டும். என் வில் எவ்வளவு பெரியது என்று பாருங்கள்" எனக் கூறி இலேசாகச் சிரித்தான்.

அதைக்கேட்ட மலைச்சாதியினர் தலைவன் "அரசே! உங்களைப்போல குதிரை அல்லது ரதத்தில் அமர்ந்து போர் புரிபவர்களுக்கு உங்களிடம் உள்ளது போன்ற வில் ஏற்றது. ஆனால் தரையில் நின்று போர் புரியும் எங்களுக்கு எங்கள் சிறிய வில்தான் சரிப்

வந்தான். அவனுடன் போர் புரிய விஜயவர்மன் தன் வில்லையே எடுத்துச் சென்றான். ராஜகுரவும் அவன் போருக்கும் போரு முன் அவனிடம் "நீ அந்த தோஷம் பிடித்த வில்லை எடுத்துச் செல்லாதே. அதனால் உனக்குக்ஷேமமேற்படும்" என்றார். ஆனால் அவர் கூறியதைக் கேளாமல் அவன் தன் வில்லை எடுத்துக் கொண்டே சென்றான். போரில் விஜயவர்மன் தோற்றுப் போய்ப் போர்க்களத்திலிருந்து ஒடிப் போய் விட்டான்.

அவன் காட்டிற்குள் வெகு தூரம் சென்று விட்டான். அங்கு அவன் மலைச்சாதியினர் வசிக்கும் பகுதியை அடைந்தான். ஒரு மாத்தடியை அவன் கவலையுடன் உட்கார்ந்திருந்த போது மலைச் சாதியினர் சிலர் அவனைக்

பட்டு வரும்" என்று கூறினான். அப் போது விஜயவர்மனுக்கு ராஜ தந அந்தப் பெரிய வில்லில் தோஷம் இருப்பதாகக் கூறியது நினைவிற்கு வந்தது.

ஒரு வாரம் கழிந்தது. அன்னை நாட்டு மன்னன் மலைக்காட்டிற்குள் தன்படைகளோடு வந்து மலைச்சாதியினரைத் தாக்கலானான். அந்தப் பெரும் படையை மலைச் சாதியினரின் சிறிய படையால் எதிர்க்க முடியாதே என்று எண்ணி விஜயவர்மன் தன் வில்லோடு அங்கிருந்து ஓடிப் போனான். காட்டில் வெகுதூரம் சென்ற பின் மலைச்சரிவில் ஒரு கிராமத்து எல்லையில் ஒரு பாழடைந்த கோவிலை அவன்கண்டு அதில்தங்கி இளைப்பாறினான்.

அப்போது அவனுக்கு நல்ல பரி அதனால் அந்த பறக்கும் புறாக்களில் ஒன்றைப் பிடிக்கத்தன் மீமல்துண்டை விசி எறிந்தான். ஆனால் புறாக்கள் அந்தத் துண்டைப் பற்றிக் கொண்டு பறந்து போய் விட்டன. அப்போது அவன் மனதில் "ராஜகுர சொன்னது சரிதானோ இந்த வில்லில் தோஷம் உள்ளதோ அதனால்தான் நாட்டை விட்டு ஓடி போரில் வெற்றி பெற முடியாது அலைகிறேனோ" இப்போது என் மீமல்துண்டு கூடப் போய் விட்டதே என்று எண்ணி இதைல்லாதன் வில்லின் தோஷத்தால் நடக்கிறது என்று எண்ணி ஆதகிரங்கொண்டு ஒரு அம்பை வில்லில் வைத்து எதிரே இருந்த ஒரு பெரிய பாறை மீது எய்து விட்டுத் தன் வில்லைத் துண்டு துண்டாக ஒடித்துப் போட்டான்.

அதன்பிறகே அவன்தான் அம்பால்

அடித்த பாறையைப் பார்த்தான். அது பொடிப் பொடியாகிக் கிடந்தது. அதன்கீழ் ஏற்பட்ட பள்ளத்தில் அவன் ஒரு நில மாளிகையைக் கண்டான். அதைக்கண்டு அவன் அதற்குள் சென்றான். அதில் நான்கு பெட்டிகள் இருப்பதைப் பார்த்து அவன் அவற்றைத் திறந்து பார்த்தான். அவற்றில் பொன்னும் நவாத்தினங்களும் நிறைந்து இருந்தன. அதைக் கண்ட அவனது மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லாது போயிற்று.

இருந்தான் மலைச்சாதியினர்தலைவன் விஜயவர்மனைத் தீதிக் கொண்டு அந்தப் பாழடைந்த கோவிலுக்கு வந்தான். அவன் விஜயவர்மனைக் கண்டதும் 'அரசோ எங்களது காட்டுப் போர் முறையால் அன்னை நாட்டு மன்னனின் படைகளைத்

தோற்கடித்து அந்த மன்னனையும் சிறைப் பிடித்து விட்டோம்" என்றான். விஜயவர்மனும் அவனைப் பாராட்டி அங்கு நந்த நாண்து பெட்டிகளையும் அவனது அங்களைத் தூக்கி வாச்சொன்னான் எல்லோரும் கனலை நகரை அடைந்தார்கள்.

அண்ணாளை வாசலில் மங்கிரியும் பாஜகு நவம் இந்நகர். வஜயவர்மன் கொண்டு வந்த அளவற்ற செல்வத்தைக் கண்டு மங்கிரி அது பற்றி விசாரிக்க வே மன்னனுடன் அது கனல் (ருக்கினை) த்தவிரவாந்தைக் கூறினான் மங்கிரியும் "உங்கள மன் னோர்கள் இவற்றை அந்தக் கோவிலுள் புதைத்து வைத்தார்கள்.. அது இப்போது உங்க ளுக்கும் உங்கள் வில்லின் கண்ணாடிக் தாண்டினை த்துள்ளது" என்றார்

பாஜகு நவம் "என் வில்லை ஒடித் துப் போட்ட பிறகுதான் உனக்கு இவை கிடைத்தன தோஷம் என்னவெல் லும்தான். அது உன்னை விட்டுப் போனதால் உன்களை உங்களுள் விலகி அதிர்ஷ்டம் வாங்கு" என்றார்.

வேதாளம் இக்கதையைக் கூறி "மங்கிரி என்ன கோவிலில்லின் காணா பாகத்தான் மன்னனுக்கு அளவற்ற

செல்வம் கிடைத்ததற்குக் கூறியது. பாஜகு நவம் தோஷம் என்னவெல் லும்தான். அடித்துப் போனதால் தான் விஜயவர்ம னுக்கு அதிர்ஷ்டம் வாங்கு என்றார். இவர்கள் இரவரில் யார்க்கு வருவது சரி யுக் கெள்வக்குச் சரியான விடை தெரிந்திருந்தும் நீகூறாவிட்டால் உன் தனை வெடித்துக்கொடுதுற மிவிடும்" என்றது.

விக்கிரமனும் "மங்கிரி சொன்ன தை சரி விஜயவர்மனின் வில்லில் நுந்து கொட்டிய அம்பு பாறை மீது பட்டுத் தான் அது பெட்டிப் பெட்டியாய்ப் போய் நிலத்தடி போது நந்த பானிகை யையும் அதன் நக்ககாணை செல்வத் தையும் வெளிப்படுத்தியது. அம்பை எய்த பிறகுதான் விஜயவர்மன் தன் வில்லைத் துண்டு துண்டு அடித்துப் போட்டான். வில்லி நுந்து கொட்டிய அம்பால் விஜயவர்மன் பொருள் செல்வத்தை அடைந்ததால் மங்கிரி கூறியதே சரி" என்றான்.

விக்கிரமனின் சரியான இந்த பதி லால் அவனது பொன்னார் களைய வே அவன் கபத்து வாந்தம் வேதா ளம் உயர்க்குளம் பிப் போய் மீண்டும் பந்தகப் பத்தில் ஏறிக்கொண்டது.

சகோதர பாசம்

விநாயக மீடர் சீவனனும் அண்ணன் தம்பிகள். தம் பெற்றோர் இறந்த பிறகுப் ஒற்றுமையுடன் ஒரே குடும்பமாக வாழ்ந்தனர். இங்கு ஒற்றுமையுடனாக நடக்காமல் இரத்தம், அவர்களது மனைவிகள் சச்சரவாய் தக்கொண்டதால் அவர்கள் தம் தகப்பனார் விரிந்துப் போன வயல்களை சமமாகப் பிரித்துக் கொண்டு தனித்தனி குடும்பங்களாக வயல் சீவனம் செய்து. ஆனாலும் சீக்கிரதாரர்கள் ஒருவர் மீது மற்றவர் கொண்டிருந்த அன்பு மட்டும் குறையவில்லை.

[illegible]

இ நவ தீர் தீர் வயல்களில் வேலை
செய்யுர் போது அனவளாவியும் சில
காயங்களில் ஓ நவன் தன் வயலில்
இவ்வாக போது மற்றவன் அதையும்
காவல் காப்பதுமாக இ நந்து வந்தனர்.

ஒரு விநாயகர் இரண்டு நிலங்களிலுள்ள நல்ல விளைச்சல்களைத் து. இரண்டு விநாயகர்களில் விளைந்த நெல் பரிசை அறுவடை செய்து பிபரராதத்துக்கள் வாயல்களில் குவியலாகக் குவிக்கனர். இரண்டு குவியல்களும் சமமாக இருக்கலாம். அன்று இரண்டிலும் தான் பராகள நெல்லைத் தான் விநாயகர்கள் எடுத்துக் கொண்டு எண்ணும் அன்று இரண்டு நெல் ஆகத் தரவளமாகப் பராகளக் கொண்டு எண்ணும் அன்று இரண்டு நெல் ஆகத் தரவளமாகப் பராகளங்கள் தீர்மானிக்கனர்.

[illegible]

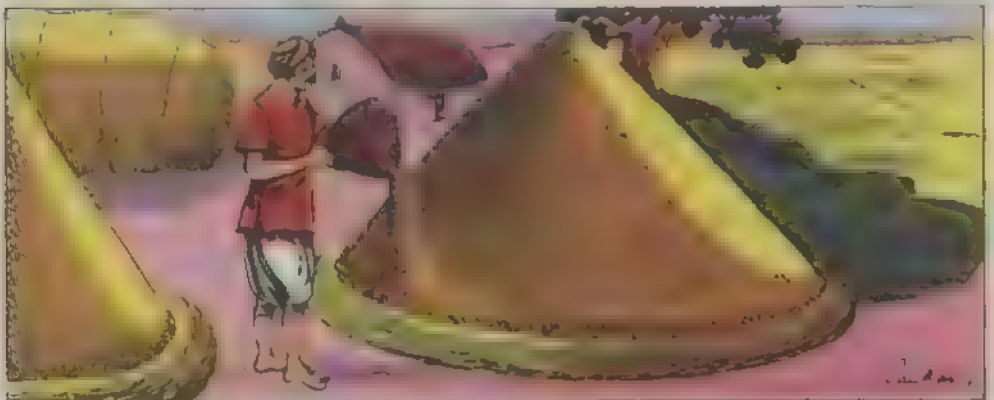
சாப்பிட்டு வாலாம்'' என்றான். வேல
னும் அப்படியே செய்யலாம்''
எனவே விநாயகம் தன் வீட்டிற்குச்
சாப்பிடச் சென்றான். அப்போது
வேலன் தன் மனதில் ''அண்ணனுக்கு
உதவ யானம் இல்லை. இப்போதி
ருந்தே அவர் பணம் சேர்த்து வந்தால்
தான்தள்ளாதகாலத்தில் அவர்கஷ்டப்
படாமல் இரக்கமடியும். எனக்கோ
மூன்று மகன்கள் இருக்கிறார்கள்.
அவர்கள் சம்பாதித்து என்னை வயது
காலத்தில் காப்பார்கள்'' என்று
எண்ணி உடனே தன் தானியக் குவிய
லிலி நந்து பத்து கூடை நெல்லைத்
தன் அண்ணனின் நெற் குவியலில்
சேர்த்து விட்டு வந்தான்.

விநாயகம் சாப்பிட்டுவிட்டு வந்
ததும் ''வேலா, நீ போய் சாப்பிட்டு
விட்டு வா'' எனக் கூறி அவனை
அனுப்பினான். அவன் போனதும்
விநாயகம் தன் மனதில் ''என் தம்பி
யின் குடும்பம் பெரியது. எனக்கு
எதற்கு இவ்வளவு நெல்? நெல்லிலி
ருந்து பத்து கூடை நெல்லை அவன்
குவியலில் சேர்த்து விடுகிறேன். அவ
னும் அவனது மக்களும் நன்கு சாப்
பிட்டுடும் என எண்ணி பத்துக் கூடை

நெல்லைத்தன் தம்பியின் நெற்குவிய
லில் சேர்த்து விட்டுத் தன் வயலுக்கு
வந்து விட்டான்.

இகற்குச்சற்று நேரத்திற்குப் பின்
வேலன் சாப்பிட்டு விட்டுத் தன் வய
லுக்கு வந்தான். இந்நேரம் இரவில்
தம் வயல்களில் தூங்கி மறுநாள்
காலையில் எழுந்து தம் நெற்குவியல்
களைப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டனர்.
எனினில் அவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி
அவை குறைந்திருக்கவில்லை அப்
போது வேலன் ''என்ன ஆச்சரியம்
அண்ணா! நேற்றிரவு உங்கள் குவி
யலில் என் நெல்லில் பத்து கூடையே
சேர்த்தேனே, நீங்கள் கஷ்டப்படக்
கூடாது என எண்ணி நான் உங்கள்
குவியலில் சேர்த்த நெல் எப்படி என்
வயலுக்கே வந்தது?'' எனக் கேட்
டான்.

விநாயகமும் ''தம்பி! உன் குடும்
பம் பெரிதானதால் உனக்கு அதிக
நெல் தேவைப்படுமென்று நான்தான்
உன் குவியலில் சேர்த்தேன்'' என்றான்.
இது கேட்டு வேலன் தன் அண்ணனின்
அன்பை எண்ணிக் கண்ணில் நீர்த்
தேங்கதன் அண்ணனைக்கட்டித் தழு
விக் கொண்டான்.

மேற்கு வங்காளம்

கருத்து மீரா நாயர் ♦ ஒளிபா கௌதம் சென்

ஆய்வகங்கள் நிரந்தரப் ஓரிடமல்ல மாங்குத்தெய்வநாடு 110
பட்டு கவிஞர்களுக்காகக் காதுகளுக்காகக் கட்டிய அட்டை போட்டு
வங்காளத்தை நாம் அல்ல, கிழ்நாடு மீட்டி வந்தோம். தந்தை
அருந்திப் பூட்டியுள்ள கட்டுகளை, பத்திரிகைகளை, நூல்களை என்
கிறார்கள் மேற்கு வங்காளத்தின் ஜூனியர் பார்வையாளர்கள்
மீட்டிவந்தோம் இது மேற்காக்காள என்ற கோவையாகப் பின்பற்றி, 1
பாயகளுக்காகப் பெயர் பெற்றது. மிகக் கீழ்ப்படிவான ஆய்விதழ், 1
தீயிருந்து வரவில்லை, மரபுவா வதனினின்று தீயிருந்து அப்பாக்காக
விளையின்றன

காந்தி தமது கனரக உற்பத்தியை புகழ் உடையது. மதுகிர எ. 2
கி.மீ.யா மீட்டர் முதல் பன்னாய்வு ரத்திற்கு உட்பட்ட நகரம். நாகர்க்குடி நகரம். ஆங்கில மொழி இலக்கண
பிரகாரம் என்ற உடையது. அங்கு உடையது. இங்கு உடையது. புகழ் உடையது. அங்கு உடையது. அங்கு உடையது.
இங்கு உடையது. அங்கு உடையது. அங்கு உடையது. அங்கு உடையது. அங்கு உடையது. அங்கு உடையது.

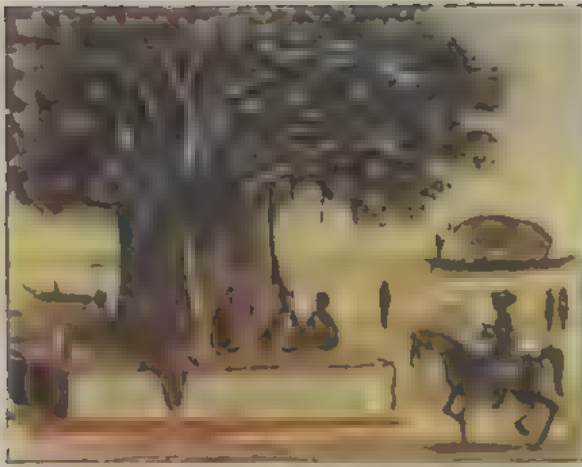
இங்கு கடவுள் அதிக ஆழமாய்மைக் கண்ணொளிர்பாரகியுள்ளார். அவரை ஆழமாய்க்கருதலாம். அவை அடியைத் துன்றித் தருகின்றது. ஆதலால் கடவுளாகிய காவரகரு, சுவசுத்தியாய் இங்குள்ள மனவயத்துத் தளர்ந்துவாய்மைக் கருபாரகியுள்ளார். ஆதலால், மனவயத்து, இங்கு எளிதாக இருக்கலாம்.

காந்தி த. நகரா (பி.வி.வி. ஹுகரி என்ற பெயரால்) கருவக நதிக்கு பிடி கூடக்கிறது. இதை அகண்ட ஆறு மான நதியை நீண்ட காலமாக கைப்பிடிக்கிறார்கள். அதை கைப்பிடித்து அதை நிறுத்தி கொண்டு வருகிறது.

தேச அடர்ச்சி

தனுதியின் பேயுட்க-காணா

தாம்லக் என்ற தற்போதைய துறைமுகம் ஆறாவது ஐந்தாவது நூற்றாண்டில் தாமிர விப்தி என்ற பெயரில் முக்கிய துறைமுகமாக இருந்தது. போதி மரக் கிளையை ஸ்ரீலங்காவிற்கு எடுத்துச் செல்லும் கப்பலை வழியனுப்ப அளோக சக்கரவர்த்தியே தாமிலிப்திக்கு வந்திருந்தாராம்.

ஹுக்ளி கரையில் அற்றுதி என்ற பாழடைந்த கிராமம் உள்ளது ஹுக்ளிநதியில் மனல் தங்கி மேடாவதால் வியாபாரிகள் இங்கு கூடி வியாபாரம்

சோழ வந்தார்கள இவர்க பெரிய அரச மரத்தடியே அமர்ந்து வியாபாரப் பேச்சுகளை நடத்தினார்கள். இவர்கடோடும் ககாணா என்று அடியராம ஆகமம் 1690ல் ஒரு நூலிற்றி கழககிந்தியக் கயவையில்ல ஏஜண்ட ஹா சாஷ்மாக இவர்க ளாது இது பண்டக சாலை அளமக்க ஏரூ இட ம் எனது தொந்தரத்ததானாம் ஆனால் 1820ல் நூத மரம் வாரன ஜேஸ்டிங்கஸால் வெட்டப்பட்டது

சார மோகதான கதந்தி கோயிலுக்கு காவிக் டா ஆகிய மூன்று கிராமங்களைச் சேர்ந்து கல்கத்தாவை உருவாக்கினா இப்பகுதிகளை முகவாய் மன்னன் ஒளரங்கஜேட்ஜ் மிருந்து குத்திக்கொண்ட பிற்பாள் இவர்க இவன் முதலாவது பெருக கவாளராகத் தன் இநதிய பன்னாண்டி விவாழ்ந்தான் இவன் கல்கத்தாவை நூறக்க இவனது உடல் அண்ட நூன சாசலில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது

காளிகட்டா என்பதுதான் கல்கத்தா என உச்சரிக்கப்படுகிறது பல துறைமுகங்களில் கல்கத்தா ஒன்றுதான் நதிக்கரை தூவ் உட்குப இது கடல் மட்டமருது 23 கி மீ தொலைவில் அமைந்துள்ளது அடிக்கடி இது ஆழப்படுத்த வேண்டியுள்ளது கப்பல்கள் கடலிலிருந்து இதற்கு வழி நடத்தப்படகின்றன சின் மல இவ் ஆழப்படுத்தப்பட்டு கப்பல்கள் அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றன

சென்ட்ஜான் சர்க்கில் ஜாப் சர்மோக்லின் நினைவுகம்

1943வரை கல்கத்தா
 மிதக்கும் பாலத்தால்
 ஹௌரா என்ற இடத்
 தோடு இணைக்கப்பட்டி
 ருந்தது போக்குவரத்து

[illegible]

தாவரப் பூங்காவிருள்ள
பெரிய ஆலமரம்

தமிழ்நாடு சட்டமன்றக் கோவில்
படுகின்றன.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றக் கோவில் படுகின்றன. தஞ்சாவூர் போது இங்கு தூக்கா பூஜை நடைபெற்று தூக்கை (பார்வதி) சிவபிரானை மணக்க விரும்பியே அவளது தாய்மொன்று இதை விருமபெரிப்பை ஆனவ பார்வதி கருந்தவம் புரிந்து சிவனை மணம் புரிந்த கொண்டான் சிவபிரானும் அவளைத் தம் முடன் கைலாயத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார் தம் மகள் பார்வதியைப் பிரிந்திருந்த இம்மலையும் அவள் மனைவியும் ஆண்டு தோறும் சிவ நாட்களுக்கு தம் மிடம் வரும் தம் மகளைக்கண்டு ஆறுதல் அடைந்தனர். பார்வதி இவ்வாறு தம்பெற்றோரைக்காண வருவதைத்தான் தூக்கா பூஜையாகக் கொண்டாடுவதாகப் பெரும்பாலான வங்காளிகள் நம்புகிறார்கள்.

கலி மன்னாலான தூக்கை உருவம்

எவ்வாறாயினும் ஒன்றுபட்ட வேண்டுமென்ற குறிக்கோளுடன் இந்த மிஷன் செயல்படுகிறது.

பேரூர் மடத்துள்ள கோவில் இக் குறிக்கோளின் உறைவிடமாக உள்ளது. இக் கோவில் ஹிந்துக்களின் கோவில் மனவியுள்ள மகதி கிருஷ்ணத்தின் காதலத்தால் நான் உருவ அமைப்புகளைத் தன்னுள் கொண்டு உள்ளது.

ஹங்கேரியின் மறு கலாச்சார அழகிய தகவல்களைக் காணிக் கோவில் உள்ளது. இந்த கோவிலுக்குரிய பூஜைகள் அனைத்தும் அரக்கராகப் பணிபுரிந்த பூஜை தான் எவ்வாறாயினும் இங்கு பூஜை நடைபெற்று வருகிறது. இங்கு ஆயம் 1847ல் கட்டப்பட்டது.

தகவல்களைக் காணிக் கோவில் தாமதமாகியிருக்கின்றன. மனை பார்ப்பதற்குச் செய்யப் படுகின்றன. தூக்கா பூஜைக்கு அழகிய பொருள்களை இங்குள்ளவர்கள் தயாரிக்கிறார்கள். இவை வணிகமீது பார்ப்பதற்கு மனைவியைக் கொடுக்கப்படுகின்றன. பூஜைக்குப் பின் ஆற்றியும் கடமையும் இவ்வகை கரைக்கப்

கவிதை முத்தானது!

மருங்காபுரி ஜமீனில் மஞ்சநாதர் என்ற மகாகவி இருந்தார். அவரது கவிதைகள் யாவரையும் கவர்த்தன அவரது ஹாஸ்யக் கவிதைகளையும் எல்லாரும் ரசித்தார்கள். ஆனால் ஜமீனின் திவான் தினகரனுக்கு மட்டும் கவிஞரின் கவிதைகளும் அவர் பேசுவதும் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. இதை மஞ்சநாதர் நன்கு அறிந்திருந்தார்.

நாளுக்குநாள் மஞ்சநாதரின் புகழ் பெருகி வரவது தினகரனுக்கு எரிச்சலையே மூட்டியது. ஆனால் கவிஞர்களை மதிக்காவிட்டால் ஜமீனுக்கே கேட்ட பெயர் வரும் என்பதை திவான் தினகான் உணர்ந்திருந்தார். அதனால் மஞ்சநாதருக்கு வேறுவிதங்களில் தொல்லை கொடுப்பது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டார்.

மஞ்சநாதருக்கு மானியமாகக் கொடுத்த நிலத்திலிருந்து நூறு மூட்டை நெல் கிடைத்து வந்தது.

தினகான் அந்த நிலத்தை உழும் குடியானவர்களை நெருக்கி அந்தவாடும் பயிர்சரியாக விளையவில்லை என்று சொல்லச் சொல்லி பத்து மூட்டை நெல்லை கொடுக்க வைத்தார்.

அது மட்டுமல்ல. ஜமீன்தாரர் மஞ்சநாதரை கௌரவிக்கும் போதெல்லாம் பொற்காசுகளைக் கொடுத்தது வழக்கம். ஆனால் திவான் அந்த வழக்கத்தை மாற்றி கவிஞரை கௌரவிக்கப் பொன்னைப் போர்த்தினால் போதும் என்று கூறி சாதாரணக் கைத்தறித் துண்டைப் போர்த்தச் செய்தார்.

இதை எல்லாம் மஞ்சநாதர் எவ்வித எதிர்ப்பும் கூறாமல் சகித்துக் கொண்டவந்தார். தினகரனுக்குத்தன் மீதுள்ள வெறுப்பை அவர் நன்கு அறிவாராதலால் அவராக மனம் திருந்த காலம் வழி செய்யும் என்று எண்ணிப் பொறுமையுடன் இருக்கலானார்.

திவானின் இத்தகைய நடவடிக்கை

களால் கவிஞரின் வருமானம் குறைந்து போய்ிறது. பணம் அவ்வளவு அளவு கவராமல் கட்டுகொண்டிருந்தார். இந்த சமயத்தில் சங்கராஜன் தனது கண்களால் கவனித்தான். அன்ற பண்டிதர் வந்து சிவனின் கண்களைக் கவனிப்பதில் கவனிக்காத கவிஞரின் கண்களில் "மங்கலக்கு என்ன வண்ணம் குமோ கேளுங்கள்" என்றார்.

அவரும் "ஐயா! உங்கள் சமஸ்தகரின் கண்கள் பஞ்சகலையை எவ்வளவு அழகுத்து வசிக்கின்றன! அவரது வாக்கு பாரதியாசனாக கேட்கும் கேள்வியை வேண்டியவன் எங்கள் பண்ணை வந்திருக்கிறார். அகனாஸ் பஞ்சகலையை எவ்வளவு நீங்கள் அழகுப்படுத்துகிறீர்கள்" என்றார்.

கிண்களையும் எவ்வளவு பணம் அழகுப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள்" என்றார்.

தான் கேட்பார்கள். நீங்கள் கவிஞரை உங்களுடன் அழைப்ப வேண்டுமெனக் கேட்பது விசத்திரமாக இருக்கிறது. நீங்கள் அவரை காரணமாக அழைத்துப் போங்கள். எனக்கு எவ்வித ஆட்சேபனையும் இல்லை" என்றார்.

அப்போது கங்காதார் "எம்.பண்ணர் எனக்கு எவ்விதக் குறையும் வைக்காமல் எனக்குப் பொன்னும், பணியும் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறார். அகனாஸ் பணம் கேட்கவில்லை. போனும் வேறு சமஸ்தகரானதிடம் பணம் கேட்டு வந்திருவது எம்.சமஸ்தகரின் கொள்கையை நான் நுழைப்பதற்கும். அகனாஸ் எனக்குப் பணம் பாசாகக் கொடுக்கிறீர்கள். நான் கேட்டுக்கொண்ட படி மகாகவிமந்திர நாதரை எவ்வளவு அழைப்பினால் போதும். இப்படி வேண்டி எம்.சமஸ்தகரின் அகபரின் விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றவே விரும்புகிறேன்" என்றார்.

பஞ்சகலை நகர்ப்பணம் தேவைப்படுவதால் கங்காதார் அழைப்பிவைக்கல் அவர்களுடைய பணம் கேட்டார். அதனால் நம் ஐயனின் கொள்கை போய் விட்டதாகக் கூறலாம் என்று எண்ணி தனக்குள் பிடித்தார். அவர் கங்காதாரிடம் "அது சரி பஞ்சகலையின் நகரங்கள் பண்ணர் எவ்வளவு கேட்பார்களா" என்று கேட்டார்.

கங்காதார் "எங்கள் கவிஞரின் பாய்க்கமரையும் அமைதி நிலையும் உள்ளது அதைப் பாராட்டி மந்திர நாதரின் கவிதைகள் கூற வேண்டுமென எங்கள் பண்ணர் எதிர்பார்க்கிறார். அவ்வளவுதான்" என்றார்.

மஞ்சநாதர் யாரையும் புகழ்ந்து கவிதைகூறமாட்டார் என்பது தினகரனுக்கு நன்கு தெரியும். அதனால் அவனாகங்காதரது அனுப்புவதாகக் கூறினால் அதற்கு அவர் இணங்க மாட்டார். ஏனெனில் அங்கு போனால் அந்த மன்னரைப் புகழ வேண்டும். அதற்காகக்கூட அவனாகங்காதரது அனுப்ப தினகரன் இணங்கினார். ஆனால் மஞ்சநாதர் கங்காதரது அங்குபுகழ்க்குச் செல்வதாகக்கூறியதும் தினகரன் ஆச்சரியப்பட்டார். அவர் மஞ்சநாதரங்கு பார்த்திருப்பாராய் தம் போது கங்காதரம் சமஸ்தான கௌரவத்தைக் காத்தது போல எம் சமஸ்தான கௌரவ மஞ்சநாதர் எம் ஜமீனின் கௌரவத்தைப் பாதுகாக்க வேசெய்வார் என்று விஷயம் சிறிப்பு சிறித்தவா தெரி அனுப்பினார்.

கங்காதரது சென்ற மஞ்சநாதரை அங்குபுகழ் மன்னர் கோலித்து

வா வேற்றார் மஞ்சநாதர் அங்கு மிகவும் செழிப்பாயும் கங்காயும் இப்போது கண்ட அநகரம் மயம் மன்னனையும் புகழ்ந்து பால் கவிதைகளைப் புனைந்து கூறிப்பாராயினார். அது கேள் தங்குபுகழ் மன்னர் மகிழ்ந்து நீங்கள் பரிசாக என்ன பெற விரும்புகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

மஞ்சநாதரும் "அரசே பண்டிதர்கள் எதைக் கேள் புகழ் அமைக்க கொடுப்பது தம்மை என்று மன்னர்கள் தங்கவங்க நகரங்கள் ஆனால் கவிஞர்கள் இதுகாண் வேண்டி மெனக் கேள் புகழ் சாயலை என்னவைக்கக் தர வன் எதைக் கொடுத்த கொளிக்க விரும்புகிறீர்கள்" அமைக்க கொடுங்கள். மகிழ்ச்சியுடன் வற்றுக் கொள்கிறேன்" என்றார்.

மன்னரும் "தங்கள் கவிதைக்கு எவ்வளவு கொடுக்காவிடும் தம் நான் என் பங்குத் தக்கவராய் இந்த நன்மடுத்துக்களை அளிச்சிறன் இவ்வளவு

தங்களது தகுதிக்கு மிகவும் குறைவு என்பதை நான் அறிவேன்" என அடக்கத்துடன் கூறி ஒரு பையில் சில நன்முத்துக்களைப் போட்டுக் கொடுத்தார்.

மஞ்சநாதரும் அதைப் பெற்றுக் கொண்டு மருங்காபுரிக்கு வந்தார். திவான் தினகரனை அவரைச் சந்தித்து அவர் கொண்டு வந்த முத்துக்களைப் பார்த்தார். அவை ஒவ்வொன்றும் லட்சம்வாகனங்கள் பெறும். அவற்றை யெல்லாம் விற்றால் கவிஞர் சந்ததியார் ஏழைதலை மறைக்கும் பணத்திற்கு என்பது இல்லாமல் வாழலாம். அப்போது தினகரன் "கங்காதார் என்னிடம் பணம் பெற மறுத்து கடன் நாட்டின் கொளவத்தைப் பட்டாகுத்தார். ஆனால் நீங்க லோசங்கபுர மன்னர் கொடுத்த பரிசுகளை ஏற்று நம் ஜமீனின் கொளவத்தைத் தாழ்த்தி விட்டீர்கள்" என்று வெறுப்புடன் கூறினார்.

மஞ்சநாதரும் "நான் அப்படி ஒன்றும் செய்து விடவில்லை. எனக்குச் சம்பளம் கவிஞர் அந்த சமஸ்தானத்தில் யாருமே இல்லை. அதனால் கங்காதார் உங்களுக்குக் கொடுத்து போலக்

கேட்டு ஒரு கவிஞரை அழைத்து வர முடியவில்லை. இந்த முத்துக்களையும் நான் அந்த சமஸ்தான மன்னரிடம் பரிசாகக் கொடுக்கவில்லை. அவை தரமாகக் கிடைத்தன. நான் சிங்கபுரத் தாரில் என்னை மறந்து கவிதை மழை பொழிந்தேன். அதில் சில துளிகள் அந்த நாட்டில் விழுந்தன. சில இந்த நாட்டில் விழுந்தன. அந்த நாட்டிலும் என் கவிதை மழையின் துளிகள் சிப்பிகளில் விழுந்ததால் அவை நல்ல முத்துக்களாக மாறினனெனக் கிடைத்தன. ஆனால் இந்த ஜமீனில் விழுந்த கவிதை மழைத் துளிகள் பூமிக்குள் போய் மறைந்து வினாகி விட்டன" என்றார்.

திவான் தினகரன் சாட்டையடி கிடைத்து போல உணர்ந்தார். கவிதைக்கு சிங்கபுரத்தில் கிடைத்த மரியாதை மருங்காபுரியில் கிடைக்கவில்லை என அவர் கூறுகிறார் என்று புரிந்து கொண்டு அன்று முதல் தன் விஷய வேலைகளை விட்டு விட்டு மஞ்சநாதரை மரியாதையுடன் நிதி அவருக்கு முன்பு கிடைத்து வந்தது போலப் பொன்னும் பொருளும் கிடைத்து வரச் செய்தார்.

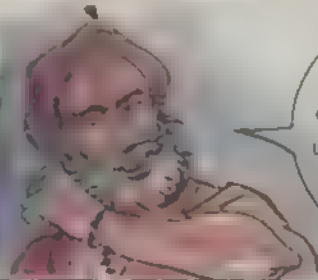
ஆங்கிலேயர்களை எதிர்த்த வீரர்கள் (2)

பக்கீர்களும் சாது சன்னியாசிகளும்

சுருத்து மீரா உக்ரா ◆ ஓயியம் கொதம் கொன்

கோசாயிகள் கிரிக்ளென்ற சாதுக்களின் சூட்டல 17வது நூற்றாண்டின் இறுதியில் தீவிரவாதிகள் கூட்டமாக மாறியது. இவர்கள் அரசாசனங்களை கீழ இறந்தது போர்களிலும் உதவினார்கள் முகலாய சாம்ராஜ்யம் வீழ்ந்தது எங்கும் கல்கமும் சச்சரவும் மூண்டது. இவ் சாதுக்கள் கூட்டம் பணக்காரர்களைக் கொள்ளை அடித்து ஏழைகளுக்கும் தவலையிற்று பக்கிகள் கூட்டமும் ஹிந்துக்களின் மதிப்பையும் முஸ்லிம்களின் ஆதரவையும் பெற்றது. முதலில் சாந்தத்தை போத்தது அவர்கள் பிறகு அநியாயங்களையும் அக்கிரமங்களையும் எதிர்த்து பதிலடி கொடுக்கும்படி அவர்கள் மக்களிடம் கூறினார்கள். இவர்கள் 18வது நூற்றாண்டில் வங்காள பீகா பகுதியில் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியை எதிர்த்துப் போரில் கோலம் பூண்டார்கள்.

கோஸாயி ஹிமமத்கிரி 1764 அக்டோபர் 22வது நாள் பகலா போரில் மீரா ஜபாரி பக்கம் நின்று கிழக்கிந்தியக் கம்பனிப் படைகளை எதிர்த்தான். போரில் தோல்வியுற்றது.

நாம் விட மாட்டோம் எவ்வளவு ஏழை யானாலும் போரி டும் படியே கூறுவேன்

சாதுக்கள் கம்பனி படைகள் சாவுகளைத் தாக்கி அங்குருந்த ஆயுதங்களைக் கவாந்து கொண்டு போனார்கள்.

ஆங்கிலேயர்களுக்கு என்ன சட்டம் வந்தது? பதில்: விவசாயம்.

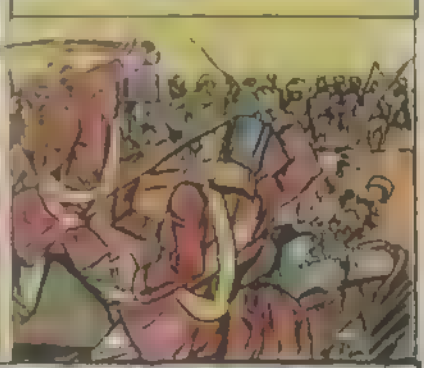
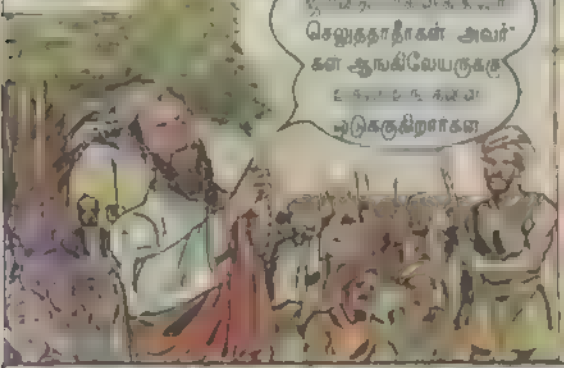
எங்களைவிட அவர்கள் அதிகம் ஜம்பத்தாயிரம் போகன் வெறிகைமாக எங்களைத் தூக்கினர்

1776-ல் காலிசுட்டிப் பட்டினம் வர 1776-ல் காலிசுட்டிப் பட்டினம் வர

1776-ல் காலிசுட்டிப் பட்டினம் வர

செலுத்தாதீர்கள் அவர்கள் ஆங்கிலேயருக்கு உதவிக்கூடாது என்று கருதுகிறார்கள்

மஜனுன்ஷா ஆங்கிலேயருடன் போராடி இறந்த பின்

1776-ல் காலிசுட்டிப் பட்டினம் வர 1776-ல் காலிசுட்டிப் பட்டினம் வர 1776-ல் காலிசுட்டிப் பட்டினம் வர

1776-ல் காலிசுட்டிப் பட்டினம் வர

1776-ல் காலிசுட்டிப் பட்டினம் வர 1776-ல் காலிசுட்டிப் பட்டினம் வர

1776-ல் காலிசுட்டிப் பட்டினம் வர

கொண்டேன் ஆங்கிலேயரிடம் போய்

1776-ல் காலிசுட்டிப் பட்டினம் வர

1776-ல் காலிசுட்டிப் பட்டினம் வர 1776-ல் காலிசுட்டிப் பட்டினம் வர

அவர்களுக்குப் படகு
தயாராக உள்ளது அவர்

அவர் கரு

நாம்திரு
வெப்போச

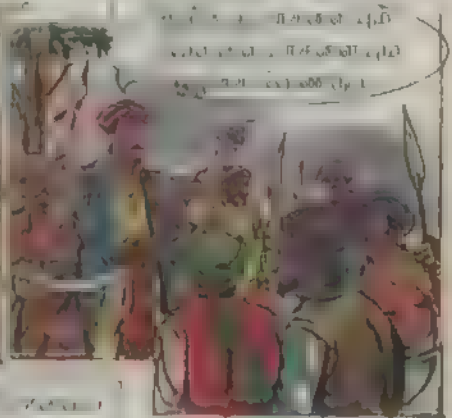
அவர் கரு
அவர் கரு

அவர் கரு
அவர் கரு

அவள் எங்கு போனாள் என்று யாருக்
குமே தெரியவில்லை

[illegible][illegible]

ஜமால் பூருக்கு 1826ல்
ஆங்கிலப் படை
பெரும் அளவில்
வந்தன. அவை
டெப்புஷாவை தேடிக்
கொண்டு கிராமம்
கிராமமாகச் சென்றன
முடிவில் 1827ல்
அவரைப் பிடித்து
ஆயுள்
கிறைத்தண்டனை
விதித்தார்கள்

[illegible]

மகிமையாகியது

பின்பு நம் கிருபாசாரியா நம் துரி யோதனனுக்கு அறிவுண்டனெனக் கூறி மீட்டிக்குடி நீடுகாக்கப் பண்ண னானென்பான் துரி யோதனமரபுக்களையா டன்னென்பல் புகழற என நா டி டுன்மீது படை எடுத்துவிட்டு அடைப்பாடிக்க யுள்ளான் மீதபலசால் யான அமைது சேனாநம்புகியைக்கந்திவாகன் கொன்று விட்டார்கள். இப்போது அக்க நா டைக் காக்கயா நம் இன்னல். எனவே அமைதுபடை கூறும் உமதுபடை கூறும் சேர்ந்து அந்தாட்னைக் காக்கினால் வளிகள் அடைதல் தேவற்கடிகது விட லாம். அந்தா டி டுன் பண்புப் பகக் கூறும் எவ்வாறாக இருக்கின்றன அவற்றைக் கைப்பற்றி விடலாம்' என்றான்.

சுசர்மன் கூறியது சரியெனக் கூர்ணன் கூறினான். துரி யோதனனுய் தன் தம்பியான துச்சாதனனிடம் 'நீயும்படைகளைத்திரும்பு. சுசர்மன் மதஸ்ய நாட்னை ஒரு புறத்தில் தா

கிப் பகக்களைக் கைப்பற்றி' நம். நாட்டிற்குள் அந்த நாட்னை 'வேறொரு பகக்கால் நகது காக்கலாம்' என் றான்.

அத் திட்டத்தின்படி கௌரவப் படை கூறும் கைக்கநாட் தப்படை கூறும் மதஸ்ய நா டி டுன் மீது படை எடுத்துச் சென்றன இருமையத்தில் விரை நகரில் பாண்ட வர்களின் அந் நகரவாசகாலமும் மீட்டிவிட்டது. அக்கனின் பாண்டகால் விரை மன் னன் பன்னாள் பித்தங்கிய பார்பு போலாகிவிட்டான்.

சுசர்மனின் படைகள் மதஸ்ய நாட்னை ஒரு புறத்தில் காக்கி அங் தள்ள பகக்களைப் பிடிக்கன. இச் செய்கையைக் கேட்ட விரை மன்னன் தன் படைகளைத்திரும்பித் தொண்ட சுசர்மனை எதிர்த்து போராடச் சென் றான். அவனோடு கநா நம், பிரஹ்மர், நகுலனும், சக தேவனும் தேர்களில் அமர்ந்து சென்றனர்.

சொந்திரியும் உக்கிரன் மீது நக
பிரகண்டனான அண்ணாள், பெண்ணு
மல்ல, அன்று எனின் தேவோடியா
மீட்டல் கவனாகரில் பணி புரகி
நக்கிரான் என வேறுபடா உக்கிரன்
தேவோடியாகக் கொண்டு போர்க்
களங்கிற் துன்வென்றுங்கள் என்றான்.
அவனது தங்கை உக்கிரையார் கன்
அண்ணாவிடம் அண்ணா லார்க்கி
சொல்லாது சரி யோ, நீ ஓ நவனாகப்
போவதை விட பிரகண்டனானாயும்
உன் வேறது இரட்டித்து கல்லது.
பாண்ட வர்களில் மற்றவர்களை அர்
து னானின் தேவோடியாக இருந்த
தான் கல்ல திறமை பெற்றே இருந்த
வோன் தம் என்று சொல்லி பிரகண்ட
னானையே அழைத்துக் கொண்டு போகு
மாறு கூறினான். உக்கிரனும் அதற்குச்
சம்பகித்து நதிகில் அமர், பிரகன்

னானை அதை ஓட்டிக் கொண்டு
போர்க்களம் நோக்கிச் சென்றான்.
உத்திரை தன் சகோதரனிடம்
அண்ணாநீ போயில் பிழைமையும
து போனவையும வென்று அவர்களது
அங்கவஸ்தாங்களை எடுத்து வந்து
எனக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று
கூறி அனுப்பினான். பிரகண்ட
னானேயோ உக்கிரன் வெற்றி பெற்றால்
அவற்றைக் கொண்டு வந்து கொடுப்
பான் என்று சபித்துக் கொண்டு கூறி
னான்!

நதிகில் அமர்ந்திருந்த உக்கிரனிட
பிரகண்டனானையிடம் நான் போர்க்
களங்கிற் துன்வென்று கொளவாய் படை
யைச் சக்தி அடித்து நகர்க்களையிட்
து வாய் போவதை என் வேறது அக்கிரன்
போல் வானை வளத்துப் பார்க்கப்
போகிறார்கள் என்று கூறிப்
பெருமை அடித்துக் கொண்டான் பிர
கண்டனானையான அன்று எனின் நினைத்துக்
கொண்டு நதிகிலுள் இச்சென்றான்.

அப்போது நகம் புண்படாண்ட வர்
கள்கள் ஆயுதங்களை ஓங்கி வைத்தி
யாக்கை அணுகியது. அப்போது
கொஞ்ச தூரத்தில் உயர் போலப்
பாந்து நிற்கும் கொளவாய் படை யை
உக்கிரன் கண்டு மலைத்துப் போய்
அவ் வயப்பா இவ்வளவு பெரிய
படையா என்று கூறி கதங்கினான்.
பிரகண்டனானையிடம் இருந்தப் பெரிய
படையை எதிர்க்க என்னால் முடி
யாது. பார்க்க வே பயமாக இருந்
கிறதே போயில் என் உயிர் போய்
விட்டால் என்ன ஆவது மற்றவர்கள்
தேவி செய்தாடியும் பாவாயில்லை.
நான் போர்புரியாமல் டேன் என்று
கூறி தலைக்கீழ் படுத்தலை நகருக்கு

ஓட்டிக் செல்லும் படிபன்றாடினான்
பிரகன்னளையோ பயப்படாதே
இப்படி நீ நெருகினால் எதிரிகள் சிறிப்
பார்கள். நீ போர்புரிந்து வெற்றியுடன்
திருமீரி வருவதாக அந்தப்புரத்துப்
பெண்களிடம் பெருமை அடித்துக்
கொண்டாயே, நாம் போர்களைத் தற்
குப் போய் போரிட்டு வெற்றியுடன்
தான் திருமீரிக் செல்வோம்"
என்றான்.

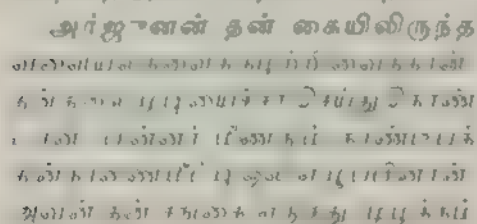
உத்திரவே! அதிலிருந்து நீ நே
குதித்து ஓடி விட முயன்றான். பிர
கன்னளையான அர்ஜுனன் அவ
னைப் பிடித்து "ஆறிலும் படிநாற்
லும் சாவு, போரிட நூறத்தால் வீ
சொர்க்கம், அடையாளம் காண்கொ
வாப்பனையை எதிர்த்துப் போர்பு
ரிக்கிறேன். நீ இத்தக் கதை ஓடிக்
முதலில் எனக்கு ஒரு வேண்டி உள்ளது
அதை ஒரு நொடியில் படிக்கிறேன்.
நீ இங்கேயே இரு" எனக்கூறி அக்க
பாத்தின் மீது எறினான். அங்கு வைக்
கப்பட்ட ஆயுதங்களில் அவன் நன்
வில்லான காண்டவத்தைப் பம்பு
நாத்தூணியையுப் எடுத்துக் கொண்ட
கீழே இறங்கி வந்தான்.

அவன் உத்திரவின் "உத்திரா!
உன்னிடம் உள்ள ஆயுதம் எதுவும்
போர்க்களத்தில் பயனை அளிக்காது.
இந்த மாதகன்மீது பாண்டவர்கள்தம்
ஆயுதங்களை மறைத்து வைக்கிறக்
கிராமிகள். அவற்றில் நந்து இப் போது
நான் எடுத்து வந்தது அர்ஜுனன்
காண்டவம் என்ற வில்" என்றான்.
அதைக்கேட்ட உத்திரன் "பாண்டவ
ர்களின் ஆயுதங்களோ அவை இத்தபா
தின் மீடலையா உள்ளனா பாண்டவ
கள் அவற்றை இங்கு ஒளித்து வைத்

தார்க்கா அல்லது வேறு யாவாதா
உனக்கு இது எப்படித் தெரியும்
பாண்டவர்கள் ஏன் அவற்றை இங்கு
மறைத்து வைக்க வேண்டும் இங்கே
ஒளித்து வைத்து விட்டு எங்கே
போனார்கள்" என்று கேட்டான்.

அர்ஜுனனும் "அவர்கள் எங்கும்
போய் விடவில்லை. உன் ஊரில்தான்
இருக்கிறார்கள். நான்தான் அர்ஜு
னன். உன் தந்தையுடன் இருக்கும்
கத்தபட்டிதான் தருமர். சமையற்
கட்டில் பணிபுரிபவர் பீமன். பசுக்
களையும் குதிரைகளையும் பார்த்
துக்கொள்பவர்கள் நகுலனும், சக
தேவனும் ஆவர். அசக்குப் பணிப்
பெண்ணாக இருக்கும் சைந்திரிதான்
துளாபதி. சீசகன் அவள் காரணமா
கத்தான் இறந்தான். அவனைக் கொன்
றது வல்லபனான பீமன்" என்றான்.

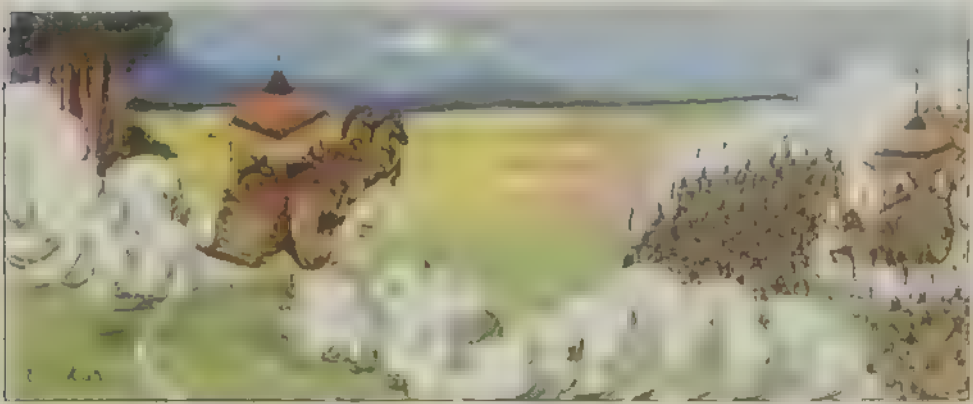

ஆனாலும் அவன் "எது எப்படி
(இந்த கதையுள்) சிறிதான் பார்த்தாயிற்று. என்
கதைக்கு நான் இதைக் கொடுத்தேன்"
இதன் அவர்கள் மனதில் இப்போது

புரிந்து என்னை வென்று தா'டை எடுத்துக் கொள்ளட்டாம்" என்றான். அப்போது பிஷ்மர் "அது பற்றிப் பிறகு யோசிக்கலாம். இப்போது நீ பிடித்து வைத்துள்ள மாடுகளுடன் நம் படை யில்கால் பகுதியுடன்கிளம்பிப் போய் விடு. இன்னொரு கால் பகுதி உங்களுளையெல்லாம் பாதுகாக்கப்பின்னாலேயே வரும். இப்போது நீ இங்கிருந்து அர்ஜுனனிடம் அகப்படாமல் ஹஸ்தினாபுரத்திற்குச் சென்றால்தான் நீ தலை நிமிர்ந்து நடக்க முடியும். எனவே நீ அவனிடம் அகப்படாமல் தப்பிப்போய்விடு. மற்றபாதிப்படைகளைக் கொண்டு நாணும் துரோணரும் மற்ற வீரர்களும் சேர்ந்து அர்ஜுனனை எதிர்க்கிறோம்" என்றார்.

இந்த ஏற்பாட்டை, அனைவரும் ஏற்றனர். துரியோதனனும் படையின் கால் பகுதியுடனும் பசுக்களுடனும் கிளம்பிச் சென்றான். பிஷ்மர் மிக மிருந்த பாதிப் படையை அணிவகுத்து நிறுத்தி வைத்தார். அதில் துரியோதனன் இல்லாது போகவே அதை கவனித்த அர்ஜுனன் உத்திரனிடம் "இதில் துரியோதனன் இல்லை. அவன் எங்கோ தப்பி ஓடிச் கொண்டிருக்கிறான். அவனை தா' பிடிக்க வேண்டும். இங்கு பிஷ்மர், துரோணர், கி. நபாச்சாரியார், அசுவத்தாமா ஆகிய வீரர்களே இங்கிருக்கிறார்கள். துரியோதனனையும் நம் காணவில்லை. எனவே அவன் ஹஸ்தினாபுரத்திற்குப் பசுக்களை ஓட்டிக் கொண்டு சென்று கொண்டிருக்க வேண்டும். அதனால் நம் தோட்டி போர்க்களத்தை நோக்கிச் செலுத்தாதீது. துரியோதனன் போகிற வழியில் விடாந்து சென்று அவனைப் பிடிப்போம்" என்றான்.

உத்திரனும் அர்ஜுனனும் கூறியவழியில் ரதத்தைச் செலுத்தினான். அர்ஜுனனின் ரதம் 'போர்க்களக்கற்கு வராமல் வேறு பாதையில் செல்வதைக்கண்டு நபாச்சாரியார்' அர்ஜுனன் துரியோதனனைப் பிடிக்கச் சென்று கொண்டிருக்கிறான் அவன் ஹஸ்தினாபுரத்திற்குக்கான் போகிறான் என்பது அர்ஜுனனுக்குத் தெரிந்து விட்டது துரியோதனனால் அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போராட முடியாது. எனவே நாம் துரியோதனனுக்குத் தலிபுரியச் செல்வோம்" என்றார்.

அம்புலிமாமா செய்திகள்

கேரளத்தை புரிவதும் கேரளமே!

புகழ் பெற்ற ஜப்பானிய நிறுவனமான

[illegible][illegible]

அரிய ஞாபகச் சக்தி

கேரளாவில் மதுசேரி என்ற ஊரில் சூயஸ்
 ஸ்விற்றர், ரூபாய் 10,000-ஐப் பிடித்து, 1980-ம் ஆண்டு
 கிழிந்து தூசிபோன ஆத்திரல், அகிலம் ஸ்விற்றர், ரூ. 10,000-ஐப்

எனின் என கிழவாய்

என்று கூறி விடு
கிறான். 1997-ன்
365 நாட்களை
யும் இவ்வாறு
நொடியில் கூறு
கிறான். இவ்வள
வுக்கும் இவன்
கணிதத்தில் கெட்
டிக் காரணம்
-அல்ல. படிப்பி
னும் சாதாரண

[illegible]

அருங்காட்சியகம்

[illegible]

மிகப் பழைய அகராதி

துறபோது பலமொழிகளில் பல்வித வடிவளவில் அகராதிகள கிடைக்கின்றன இவை சொற்களின் பொருள், அவற்றின் உபசரிப்பு, உபயோகிக்வும் விதம் பற்றிய விவரங்களை அளிக்கின்றன முதன் முதலாவது ஆங்கில அகராதி 1775ல் டாக்டர் சாமுவேல் ஜான்ஸனால் தொகுக்கப்பட்டது ஆனால் மிகப் பழைய அகராதி கி.பி நான்காவது நூற்றாண்டில் பாரசீக மொழியில் 5000 சொற்கள்

கூடியதாக உள்ள அகராதிகள், கி.பி. 1775ல் டாக்டர் சாமுவேல் ஜான்ஸனால் தொகுக்கப்பட்டது ஆனால் மிகப் பழைய அகராதி கி.பி நான்காவது நூற்றாண்டில் பாரசீக மொழியில் 5000 சொற்கள்

வானவில்

ரெக்கி

இந்திய இலக்கியத்தில் ஆரம்பமாகி மிக விளங்கிய மேற்கிறிபுத் தீவுகளில் பரவி விட்டது ஒவ்வொரு 'பாரி ஜம்' இரண்டாவது, நான்காவது எண்ணிக்கையில் 'ஹெனி பீட்' ஆல் ரெக்கியின் சந்தையம் அமைகிறது ரெக்கியின் பாடல்கள் ஜமைக்கா மொழியில் கரீபியன் கலாச்சாரத்தை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்து உள்ளன சில ரெக்கி இசைத் துருவிய குரல் ஒலி இல்லாதது பின்னணி இசை மட்டுமே உள்ளது இவற்றை 'டங்' ரெக்கி என் றிறார்கள் ரெக்கி இசைகோவிலே டிங்கி ஜாக்கிகள் டப் ரெக்கியை இசைத்து அதன் பின் வேகமாய் சொற்களைச் சேர்த்துப் பாடுகிறார்கள் பாப் மார்லி இசைக் குழு ரெக்கியை உலகில் பரப்பிய பெருமையை அடைகிறது

வரும் எனுமானனைவிட்டுவிட்டு வா
வேண்டும். வெறும் வார்த்தைகளி
லும் வறட்டு கௌரவத்தின் மீதும்
எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை" என்று
கூறினான். அவன் வேறு யா நமல்
நானா சாஹுப்தான்.

அவ்வீரர்களில் ஒருவன் "நாங்கள்
வெள்ளைக்காரர்களை எங்கள் எனுமா
னனாகக் கருதுவது இல்லை. நீங்கள்
தாம் எங்கள் எனுமானர். உங்கள் கட்ட
ளைப்படி நடக்கத் தயாராக இருக்கி
றோம்" என்றான்.

பற்றொரு சிப்பாய் "பிரபுவோ
தினமும் அவர்கள் எங்களை அவமா
னப்படுத்துவதை எங்களால் சதிக்க
முடியவில்லை. நம் கடவுள்களை
அவமதிக்கிறார்கள். நம் முன்
சீக்கோதாரர்களின் நம்பிக்கைகளைத்
தகர்க்குபவர்களிடர்கள் ஒருநாள் எம்
நண்பர்களில் ஒருவன், அந்த ஆங்கிலே
யர்களின் பாதி ஒருவரிடம் துணிந்து
"நாங்கள் எல்லா மதத்தினையுமீ

சமமாகக் கருதுகிறோம். உங்கள் கட
வுளை அவமதிப்பது இல்லை. எங்
களை எங்களது போக்கிலேயே விட்டு
விடுங்கள்" என்றான். அவ்வளவு
தான். பகிர்வார்த்தைகளில் கிடைக்க
வில்லை. சவுக்கடிகள்தான் அவனுக்
குக் கிடைத்தன" என்றான்.

இன்னொரு சிப்பாய் "நாங்கள்
பிழைப்பிற்காக ஆங்கிலேயரிடமிருந்
பாய்களாகச் சீர்தீரோம். எங்களில்
சிலரும் திறமையால் பணியில் சிறு
அதிகாரிகளாகவும் பதவி உயர்வு பெற்
றனர். ஆனால் அவர்களுக்கு அநே
கநிலைகள் உள்ள வெள்ளைக்கார அதி
காரிகளாகக் கொடுக்கப்படும் சம்பள
மும் மற்ற வசதிகளும் கொடுக்கப்பட
கிடக்கின்றன. இந்த அநியாயத்தைச்
சதித்துக் கொண்டு எவ்வளவு காலம்
தான் இருக்க முடியும்" என்றான்.

"வேறொரு சிப்பாய் "இப்போது
புதிதாக ஒரு பிரச்சனை தோன்றியுள்
ளது. கம்பெனி புதிய மதத்துப்பாக்கிக

வைப் பயன்படுத்த வேண்டி பென்று வற்புறுத்துகிறது. இத்தத் துப்பாக்கிகளில் பயன்படுத்தும் கோட்டாக்களின் உறைகள் மீது புக மாட்டின் கொடிப்புப் பன்றிக் கொழுப்பும்து வாய்ப் பள்ளது. இத்தத் கோட்டாக்களைக் துப்பாக்கிகளுள் போதி முன் அவற்றின் உறைகளைப் பற்களால் படித்துக் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது ஊக்குகளுள் பல்விதங்களும் தமது பிச்சைகள் தகர்க்கப்படுவதாக மனம் புடிந்துகிறார்கள்." என்றான்.

வெறொருவன் 'மங்களப் பாண்டே' யின் ஆல்கனமும் இரவில் என் முன் கோன்றுகிறது. மங்கள் பாண்டே துணிச்சல் மிக்கவரே. ஆனால் அவசரமாகச் செயல்படுபவர். வெள்ளைக்காரர்களிடமிருந்து எப்போது நம் நாட்டை விடுவிக்கப் போகிறாய்

என்று தினமும் அவரது ஆலி கேட்கிறது" என்றான்.

மங்கள் பாண்டேயைப் பற்றி நானா சாஹப் நன்கு அறிவார். பாரக் பூரி லேமிகவும் தைரியசாலி என அவர் பெயர் பெற்றவர். அவர் இருந்த படைப் பகுதிக்கும் கொழுப்பு தடவிய கோட்டாக்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அது வேண்டாமென சிப்பாய்கள் அதிகாரிகளிடம் கூறினார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் அவர்கள் கூறியதைக் காதில் போட்டுக் கொள்ளவில்லை. இதுனால் மங்கள் பாண்டே சிறி எழுந்து "வாருங்கள் கலகம் செய்ய வோம்" என்று குரல் கொடுத்தார். அது கேட்டு சிப்பாய்கள் ஓடிவந்தனர். அப்போது சாஹபுட் மேஜர் ஹக்ஸன் மங்கள் பாண்டே யைப் பிடிக்க ஓடினான். ஆனால் மங்கள் பாண்டே அவனைக் கட்டுக் கொன்றார். அப்போது அங்கு வந்த வேறொரு அதிகாரி மங்கள் பாண்டே யைக் கத்தியால் குத்தினான். அதன்பிறகு மங்கள் பாண்டே தூக்கிலிடப்பட்டார்.

நானா சாஹப் சிப்பாய்கள் கூறியதை எல்லாம் கேட்டுவிட்டு "நான் மங்கள் பாண்டே க்குத்தலை வணங்குகிறேன். அவரது வீரச் செயல் நமக்கு ஊக்கம் அளிக்கிறது. ஆனால் அவரைப் போல நாம் அவசரப் படக்கூடாது. அதனால் விரும்பும் பலன்கிடைக்காது. நாம் வெள்ளையர்களை வெளியேற்ற வேண்டும். இதைக்கருத்தில் கொண்டு ஒரு நாளைக் குறிப்பிட்டு அன்று எல்லோரும் புரட்சி செய்ய வேண்டும். அந்த தேதியை பிறகு நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்" என்றார்.

அப்போது ஒரு சிப்பாய் "அது வரை கைகட்டிக் கொண்டு எதுவும் செய்யாமல் தான் இருக்க வேண்டுமா?" என்று கேட்டான். நானா சாஹப் செயல்பட வே வேண்டும். நம் கருத்தோடு ஒத்துப் போதும் சிப்பாய்களை ஒன்று கூட்ட வேண்டும். அவர்களிடம் விஷயத்தை விளக்கிக் கூறி அவர்களை நம்பிவிட்டு இரத்திக் கொள்ள வேண்டும். புரட்சிக்கான திட்டங்களை ரகசியமாகத் தீர்மானிப்போம்" என்றான்.

சிப்பாய்களும் அப்படிச் செய்வலாம் எனக் கூறி நானா சாஹப்பைத் தந்தலைவராக ஏற்படாக்கக் கூறிவிட்டு புறப்படத்தயாரானார்கள். அப்போது நானா சாஹப் அவர்களிடம் "நம் எதிரியை குறைத்து மதிப்பிட்டு நலிவுக் கூடாது. மல்லாயிரமளவுக்குத் தொலைவிலிருந்து வந்த இந்த வெள்ளையர்கள் எவ்வளவு சமர்த்தியவராக நம் நாடுகளைக் கைப்பற்றிவிட்டார்கள் என்பதைப் பார்த்தீர்களா? அவர்களது ஒற்றர்கள் நம் திட்டங்களையெல்லாம் கண்டுபிடித்துவிடுவார்கள் என்றும் அபாயம் உள்ளது. எனவே நாம் மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும்" என்றார். சிப்பாய்களும் எச்சரிக்கையுடன் இருப்பதாகக் கூறிவிட்டுச் சென்றனர்.

'நானா சாஹப் ரகசியமாக நாட்டின் பல பகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்த்தார். சமஸ்தான மன்னர்களையும் நிலக்கொண்டார்களையும் கண்டவர் புரட்சிக்கு ஆதரவு அளிக்கும்படிக்கேட்டுக் கொண்டார். அவர்களைச் சமஸ்தான பகுதிகளைச் சுற்றும் பணத்தலைவரான தாந்தியாதேயரையே

அனுப்பினார். தம் அமைச்சர் அஜ்மல்ஸாகாணையர் சலாமின் அனுப்பினார். நானா சாஹபின் தம்பிரிபாலசாஹப் அவரது பெயர்க்காவலர் சீரால் அவருடனேயே எப்போதும் இருந்து வந்தார்.

ஒருநாள் இரு சகோதரர்களும் பிடிபிடித்துள்ள தம் அரண்மனைக்குச் சென்றனர். அப்போது ஒரு வீண்வருது 'பிடிபிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்' எனக் கூறினான். நானா சாஹப் வேறுவந்த வேலையைப் கவனிக்காமல் உடனடியாகப் பிடிபிடித்துக்கொண்டிருந்தார். ஸ்கம்பராயும் நானா சாஹப்பை விட்டுத்து வணங்கினான். நானா சாஹப் அவ்வாறு செய்வதைத் தடுத்தவாறே 'இதென்ன! திடீரென்று நீ இங்கு வந்திருக்கிறாயா?' என்று கேட்டார்.

லட்சுமி பாயும் "ஒரு சகோதரன் வீட்டிற்கு தங்கை எப்போதும் வரலாமே. உரிமையுடன் எதையும் கேட்கலாம். அதனால்தான் நான் வந்தி நக்கிறேன்." என்றாள். நானா சாஹப்பும் "ஆகா, தாராளமாக வரலாம். எதையும் அண்ணனிடம் கேட்கலாம். நீ இவ்வளவு தூரம் சிரமப்பட்டுக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டாம். யாராவது ஒருவனிடம் சொல்லி அனுப்பி இருந்தால் நானே வந்திருப்பேனே" என்றாள்.

லட்சுமி பாயும் "ஆங்கிலேயரை எதிர்க்க வேண்டிய நிலை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் எங்கெங்கோ திரிந்து கொண்டிருக்கும் உங்களை நேரில் கண்டு பிரச்சனையைக் கூறவே வந்தேன்" என்றாள்.

நானா சாஹப்பும் "ஆங்கிலேயர்களை எதிர்க்கும் நிலையா? ஏன் அவர்கள் உன் நாட்டைக் கைப்பற்ற முயல்கிறார்களா? அவர்களது நோக்கம் இந்த உன் அண்ணன் உயிருடன் இருக்கும் வரை நடக்காது. கவலைப்படாதே. இந்த ஆங்கிலேயர்களை நம் நாட்டை விட்டு ஒடிப் போகும் நாள் தொலைவில் இல்லை" என்று ஆறு

தல் கூறிக் கொண்டிருந்தார்.

அப்போது மூச்சிரைக்க ஒடி வந்த வீரன் ஒருவன் நானா சாஹப்பிடம் "மீரட்டில் கலகம் ஆரம்பித்து விட்டது" என்று தெரிவித்தான். நானா சாஹப் ஆச்சரியப்பட்ட வாறே "இப்போதேயா ஆரம்பித்து விட்டார்கள்?" என்று கேட்டார். அவனும் "கொழுப்பு தடவிய உறைகளுடன் தோட்டாக்களைக்கம்பனிகொடுத்து அவற்றை உபயோகிக்கும் படி சிப்பாய்களிடம் கூறியது. அவர்கள் எல்லோரும் மாறுக்கவே அவர்களை விலங்கிட்டு சிறையில் ஆங்கில அதிகாரிகள் அடைத்தார்கள். அவர்களுக்குப் பத்து வருடங்களுக்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது" என்றான்.

அதன்பிறகு என்ன நடந்தது என்று நானா சாஹப் கேட்கவே அவனும் "மறு நாளிரவு மற்ற சிப்பாய்கள் கலகம் செய்தார்கள். சிறைப்பட்டறில் பாய்களின் விலங்குகளை வெட்டி அவர்களை விடுவித்தார்கள். வெள்ளைக் காரர்களின் வீடுகளைத் தீக்கு இரையாக்கினார்கள். நகரில் ஒரே கொந்தளிப்பாக உள்ளது" என்றான்.

(தொடரும்)

அம்மனின் அறிவுரை

மாலையில் வீட்டு வேலைகளை முடித்து விட்டு ஹேமா உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கையில், பல்பினைப் பூமாளை தொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது தன் வீட்டு வாசலில் தன் ஓசைக்காரியின் குதிரைவண்டி வந்து நின்றது. கண்டு அவள் மனத்தில் "இவள் இப்போது என்னவருகிறாள்?" என்று யோசிக்கலானாள்.

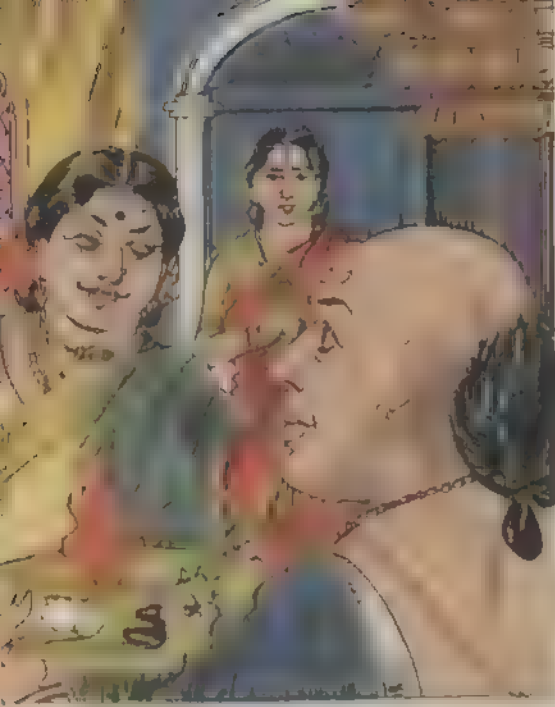
உடல் முழுவதும் நகைகளாகப் போட்டுக் கொண்டிருந்த பாமா வண்டியிலிருந்து இறங்கி வீட்டினுள் வந்தாள். அவள் ஹேமாவின் புகைத் தொழிலைப் பற்றி அம்மன் கோவிலுக்கு போய் வாலாமென நினைத்துக் கிளம்பினாள். உங்களை யும் அழைத்துக் கொண்டே கோவிலுக்குப் போகலாம் என்று தான் வந்தேன்" என்றாள்.

ஹேமாவின் கணவனும் பாமாவின் கணவனும் அண்ணன்தம்பிகள். தந்தை இறந்த பின் இருவரும் பாகப்

பிரிவினை செய்து கொண்டிருந்தனர். தனி வீடுகளில் வாழ்ந்து வந்தனர். ஹேமாவின் கணவன் விவசாயம் செய்து வந்தான். கீதையா ஹேம நாணயம் வரும் இரப்புவன் எனப் பெயர் பெற்றவன். பாமாவின் கணவன் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்திருந்தார். இறங்கப் பணம் திட்டி வரப் பிடிக்கையில் ஒரு வனாக ஆகி விட்டான்.

பணக்காரியான பாமா என்றுமே ஹேமாவைத் தன் அந்தஸ்திற்குச் சமமானவள் என்று கருதுவதில்லை. அன்று அவளை பாமா மதித்துக் கொண்டிருந்தவரும் அழைக்கப்படும். ஹேமா அவளை விலாப்பிச் சென்றாள். இருவரும் அம்மனின் கோவிலை அடையுமா போது நன்கு இருட்டி விட்டது. கோவில் விளக்குகள் பளீச்சென்று பிரகாசமாக எரிந்து கொண்டிருந்தன.

பாமாவைக் கண்டதும் கோவிலின்

கர்ப்பகர்க்கா ஓரே படி வந்து அவளை யும் ஹோமாவையும் அழைத்துச் சென் றார். கோவில் சுவர்களில் சலவைக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டிருந்தன. அவற் றில் ஒன்றில் பாபாவின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. அவைபாபா ஹோமாவிற்குக் காட்டி "நான் இக் கோவிலுக்கு ஸூர்பதாரியம் சூபாய் நன்கொடை கொடுத்து ஒரு தங்க ஸூர்பதாரியம் செய்து போடச் சொன் னேன். அதற்காகக்கான் என் பெயர் சலவைக் கள்களில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது" என்றான்.

அப்போதுதான் ஹோமாவைத் தத் தன்னை பாபா என் கோவிலுக்கு அழைத்து வந்தான் என்று புரிந்தது. அப்போதுபாபா "நான் இன்று இரக் திரோம் காணா இரப்போபா என் பது தெரியாது. அகனால் உயிர்தன்

இரக்கும் போதே புண்ணியம் சப் பதிக்கவும், என் பெயர் என்றென் றும் நினைத்திருக்கவும் இந்த நன் கொடையை அளித்தேன்" என்றான்.

அப்போது கோவில் தர்பகர்த்தா பாபாவிடம் "இவருடையகணவரும் இக்கமாதிரித்தாவது ஒரு புண்ணிய கரியம் செய்யலாம். ஒரு ஸூர்பதா ரியம் சூபாய் நன்கொடை கொடுத்து அம்பலுக்குத்தாவது நகை செய்து போட்டால் உங்கள் பெயரையும் பாபா அம்மாளின் பெயரின் கீழ் பொறித்து விடுவோம்" என்றார். ஹோமாவும் சற்று யோசித்து விட்டு "என் கணவரால் இருபத்தையாயிரம் சூபாய் கொடுக்கமுடியும். அதுவும் இக்கஅறுவடை முடிந்தபிறகுதான். அதைக் கொடுத்ததும் அம்பலுக்கு ஒரு மாலை செய்து அணிவியுங்கள்" என்றான்.

பாமாவும் "அப்போது இவன் பெயரையும் எல்லா கண்களிலும் பதிப்படிப் பெரிதாகச் சலவைக்கல் லில்பொறித்துவிடுங்கள்" என்றான். அதன்மீன் ஹோமாவைத் தன் வண்டி யில் ஏற்றிக் கொண்டு பாபா அவளது வீட்டில் விட்டுவிட்டுச் சென்றான்.

சில நாட்களுக்குப் பின் ஹோமாவின் கணவரின் வயலில் அறுவடை முடிந்தது. பயிரைவிற்று இரபத்தையாயிரம் சூபாய் அவன் கைக்கு வந்தது அப்போதுதான் ஹோமாவின் சநியமாமனார்ணிலி நந்துவந்தார். தன்கணவர்தான் அவனாவாவைழ்ந்துள்ளானென அறிந்த ஹோமா "இவரை என் வாச் சொன்னீர்கள்" என்று கேட்டாள்.

அவளும் "இவர் இரதய நோயால்

கஷ்டப்படுகிறார். அதற்குவைத்தியைச் செய்யப் பணம் வேண்டும். அவர் இருந்து தன் மூன்று பெண்களுக்கும் கல்யாணம் செய்ய வேண்டும். முதல் பெண்ணுக்கு அவர் ஒரு வாளைப் பார்த்திருக்கிறார். அந்தக் கல்யாணச் செலவுக்கும் அவாது வைத்தியத்திற்கும் அவருக்கு இடத்தை யாயிரம் ரூபாய் தேவை. அவருக்கு நான் பணம் கடனாகக் கொடுக்கப் போகிறேன்" என்றான்.

ஹேமாவோ "இதுதான் உயிர்வாதகடன். இதுகனல்புண்ணியமாகிவிடும்" அந்த இடத்தை யாயிரம் ரூபாய் எனக்கு வேண்டும். அம்மனுக்கு நகை செய்து போட இந்தத் தொகையைக் கோவிலுக்கு நன்கொடையாகக் கொடுத்துப் புண்ணியம் சம்பாதித்துக் கொள்ளப் போகிறேன்" என்றான்.

அவளது கணவனோ "இதைவிட ஒரு ஏழைக்கு உய்ப்பத்திற்குப் பணம் கொடுத்து உத்புவது தான் உயரிய புண்ணியம் கொடுத்தும் செயல். கோவிலுக்கு நீ நன்கொடை அளிக்க தால் உன் பெயரை கோவிலின் கவரில் சலவைக் கல்லில் பொறிப்பார்கள். இதுதான் நீ விரும்பும் புண்ணியம்" என்று கேட்டான்.

ஹேமாவோ "நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் சீக்க மட்டின். கோவிலுக்கு நன்கொடை கொடுப்பதால் புண்ணியம் கிடைக்காது என்று யாநுசே சொல்ல மாட்டார்கள்" என்றான்.

இவர்கள் இவ்வாறு பேசி விட்டு ஊரிலிருந்து வந்தவரைப் பார்க்க வந்தார்கள். ஆனால் அவர் அங்கே தென்படவில்லை. ஹேமாவின் கணவன்

"நான் பேசியதை அவர் கேட்டிருக்க வேண்டும் அதனால்தான் மன வேதனையுடன் உங்களுக்குப் போய் விட்டார் போலிருக்கிறது" என்றான் பெருமூச்சு விட்டவாறே.

ஹேமாவோ "அவர் போய் விட்டதால் நமக்கு ஒரு நஷ்டம் இல்லை. நான் இன்று மாலை கோவிலுக்குப் போய் இடதப் பணத்தைக் கொடுக்கிறேன்" என்றான். அன்று மாலை அவன் பணத்தை ஒரு பையரில் போட்டு எடுத்துக் கொண்டு அம்மன் கோவிலுக்குச் சென்றான். அப் போது கோவில் கர்மகர்த்தா அங்கே இருக்கவில்லை. எங்கே போயிருந்தார். அவர் வருவதற்குச் சற்று நேரமாகலாம் என்று தெரிந்தது. அதனால் கோவில் வெளிப் பிராகாரத்தை அவன் சுற்றி வரச் சென்றான்.

அங்கே ஓரிடத்தில் பாக்கின் கீழ் ஒரு சாது அமர்ந்திருந்தார். அவருக்குச் சற்று தூரத்தில் வயதான கமங்கலி ஒருத்தி உட்கார்ந்திருந்தாள். அவள் ஹேமாவைக் கண்டதும் அவளைத் தன்னருகே அழைத்து "எனக்கு ஒரு உதவி செய் பெண்ணே! இக்கோபுரி யோதரையும் ஸ்டீலையும் உள்ளன. இவற்றை எல்லா நகரும் விலையே கொடுக்க வேண்டும். கிரகனை என் இரப்புகளுக்கிக் கொண்டு விட்டது. என்னால் எழுந்திருக்க முடியவில்லை" என்றாள்.

ஹேமாவும் "இந்தக் கோபுரில் இவ்வளவு தான நம்மங்களைச் செய்கிறீர்களே. இவை பற்றி நீங்கள் கோபுரத்திலிருந்துவிட்டுக் கொண்டு உங்கள் பெயரை சலகைக் கல்லில் பொறித்து விடுவார்களே" என்றாள்.

அதற்கு அந்தப் பெண்மணி "நாம் செய்யும் தான நம்மங்களுக்கு விளம்பரமாகக் கூடாது. இது பிறருக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும். நமக்கு மனநிறைவையும் கொடுக்க வேண்டும். இதைக் கோபுரிலிலும் செய்யலாம். அவ்வது வெறு எங்கு வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்" என்றாள்.

ஹேமா "இதைக் கோபுரிலுக்குள் இருப்பவர்களுக்கு மட்டும்தானே கொடுக்க வேண்டும்" என்று கேட்கவே அந்தப் பெண்மணியும் "மதலில் கோபுரிலுக்கு வெளியே உள்ள ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டு மீதமிருந்தால் கோபுரிலுக்குள் இருப்பவர்களுக்கும் கொடுக்கலாம். வாடிபவர்களுக்கும் கஷ்டப்படுபவர்களுக்கும் தான் மதலில் உதவி வேண்டும்" என்றாள்.

ஹேமாவும் அந்தப் பெண்மணி விரும்பியபடியே செய்து விட்டு மறுபடியும் அப்பெண்மணியைக் காண வந்தாள். அந்தப் பெண்மணி அங்கு இருக்கவில்லை. மரத்தடியே சாது மட்டுமே இருந்தார். அவரிடம் அவள் அப்பெண்மணியைப் பற்றிக் கேட்கவே அவரும் "யானை கேட்கிறாய்" வயதான. இரப்புகளுக்கிக் கொண்டு பெரிய நங்குமப் பொன்னை நெற்றியில் வைத்துக் கொண்டு சிவப்பு நிறப் புனையைக் கட்டிக் கொண்டு இங்கே உட்கார்ந்திருந்தாள். அவளோ "என்று கேட்டார்.

"ஆமாம். அவளேதான். தன் பெயர் கூட துர்க்கா என்று கூறினாள்" என்று ஹேமா கூறவே சாதுவும் "ஆகா! தான் எவ்வளவு புண்ணியம் செய்தவன்! நீ அந்த துர்க்கை அம்

மனையே தரிசித்து விட்டாய். இதற்கு முன்பும் ஓரிருவர் முன் இதே உருவத்தில் அம்மன் தோன்றி இருக்கிறான். நான் தினமும் மணிக்கணக்கில் இங்கே அமர்ந்து அவளை தியானித்த போதிலும் அவள் எனக்குக் காட்சி அளிக்கவில்லையே. உனக்கு அவள் காட்சி அளித்தாள். நீதான் எவ்வளவு பாக்கியசாலி" என்று கூறிக்கைகூப்பி வணங்கினார்.

அதைக் கேட்ட ஹேமாவின் மெய் சிலிர்த்தது. அந்தக் கிழச் சுமங்கலி கூறியது அவள் காதில் இன்னமும் ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தது. சுவரில் பெயர் பொறிக்கப்படுவதை விட ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவுவதுதான் மேல் என அந்தப் பெண் மணி கூறினாள். கூறியது சாதாரணப் பிறவியா? சாட்சாத் துர்க்கை அம்மனே அல்லவா கூறினாள்! ஆம். அம்மனுக்கு நகை செய்து போடுவதை விட கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தன் சிறிய மாமனாருக்குப் பணத்தைக் கொடுப்பதே சிறந்தது என்று அவள் தீர்மானித்துக் கொண்டாள்.

அவள் தர்மகர்த்தாவின் வருகைக் காகக் கோவிலில் காத்திருக்கவில்லை

உடனேயே வீட்டிற்குத் திரும்பிப் போய் பணப்பையைத் தன் கணவனிடம் கொடுத்து "இதைக் கொண்டு போய் உங்கள் சிற்றப்பாவிடம் கொடுங்கள். அவர் தனக்கு வைத்தியம் செய்து கொண்டு தன் மகளின் திருமணத்தையும் நடத்தட்டும்" என்றாள்.

ஒரு மாதமாயிற்று. ஹேமாவின் கணவன் தன் சிற்றப்பாவின் மகளின் திருமண அழைப்பிதழைத் தன் நண்பனிடம் கொடுத்தவாறே "இது அழைப்பிதழானாலும் நீயும் உன் மனைவியும் திருமணத்திற்கு மட்டும் வந்து விடக்கூடாது. ஏனெனில் அன்று கோவிலில் சாதுவாயும், கிழச் சுமங்கலியாயும் வேஷம் போட்டுக் கொண்டு வந்தவர்கள் நீங்களே என்று என் மனைவி அடையாளம் கண்டு கொண்டு விடுவாள். நீங்கள் செய்த இந்த மேலான உதவியை என்றென்றும் மறக்க மாட்டேன்" என்று சிரித்துக் கொண்டே கூறினான்.

அந்த நண்பனும் "ஒரு நல்ல காரியம் நடப்பதற்காக இப்படி வேஷம் போட்டு நடித்தால் அம்மன் எங்களை ஒன்றும் செய்ய மாட்டான்" என்றான் சிரித்தபடியே.

போட்டோ வாக்கியப் போட்டி :: பரிசு ரூ.100

இந்தப் போட்டியின் வெற்றி பெற்ற தலைப்புகள் 1998 ஜனவரி மாத இதழில் வெளியிடப்படும்.

DHARM NATH PRASAD

DHARM NATH PRASAD

- ★ தலைப்புகள் ஒரு வார்த்தையிலிருந்து நான்கு வார்த்தைகளை இருக்கலாம். இரு தலைப்புகளுக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். ★ நவம்பர் 25-ம் தேதிக்குள் போட்டிக்கான தலைப்புகள் எமக்கு வந்து சேர வேண்டும்.
- ★ எம்பிடம் வந்து சேர்ந்த தலைப்புகளில் நாம் சிறந்ததாகக் கருதும் தலைப்புகளுக்கு ரூ.100/- பரிசு, இது இரு தலைப்புகளுக்கும் சேர்ந்ததே. ★ தலைப்புகளை தபால் கார்டில் மட்டுமே எழுதி கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

'அம்புலிமாமா, போட்டோ வாக்கியப் போட்டி', சென்னை-600 026.

செப்டம்பர் மாதப் போட்டி முடிவு

- முதலாவது போட்டோ : கேனிக்கை குதிரை ஓட்டம்.
- இரண்டாவது போட்டோ : வாடிக்கை வாழ்க்கைப் போராட்டம்.
- பரிசு பெற்றவர் : ஆர். சோபனா, தாசில் நகர், மதுரை-20.

அம்புலிமாமா

இந்தியாவில் ஆண்டு சந்தா ரூ. 72.00

சந்தா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

டால்டன் ஏஜென்சீஸ், சந்தமாமா பில்டிங்ஸ், வடபழனி, சென்னை-600 026.

Printed by B.V. REDDI at Prasad Process Pvt. Ltd., Chandamama Building, Chennai- 600 026 (India) and Published by B. VISHWANATHA REDDI on behalf of CHANDAMAMA PUBLICATIONS, 188, N.S.K. Salai, Vadapalani, Chennai- 600 026 (India) Editor : NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adopting them in any manner will be dealt with according to law.

THE MOST ENDEARING GIFT YOU CAN THINK OF
FOR YOUR NEAR AND DEAR WHO IS FAR AWAY

CHANDAMAMA

Give him the magazine in the language of his choice—
Assamese, Bengali, English, Gujarati, Hindi, Kannada,
Malayalam, Marathi, Oriya, Sanskrit, Tamil or Telugu
—and let him enjoy the warmth of home away from home.

Subscription Rates (Yearly)

AUSTRALIA, JAPAN, MALAYSIA & SRI LANKA

By Sea mail Rs. 129.00 By Air mail Rs. 276.00

**FRANCE, SINGAPORE, U.K., U.S.A.,
WEST GERMANY & OTHER COUNTRIES**

By Sea mail Rs. 135.00 By Air mail Rs. 276.00

Send your remittance by Demand Draft or Money Order favouring
'Chandamama Publications' to:

CIRCULATION MANAGER CHANDAMAMA PUBLICATIONS CHANDAMAMA BUILDINGS
VADAPALANI CHENNAI - 600 026

PARLE

பால் சாப்பிடுங்கள்

கனவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து அடங்கிய பேக் தாள் பார்லே-ஜீ குளுக்ளோ ரெக்ட். ஏனெனில், பார்லே-ஜீ குளுக்ளோ ரெக்ட், பேக்கிங் பாயிஸ் தத்துவங்கள் உள்பட ஒய்ஸொரு வளரும் குழந்தைக்கு ஆதாரமாக விளங்கும் ஊட்டச்சத்து நிறைந்தது. ஆகையால் தான், பார்லே-ஜீ குளுக்ளோ ரெக்ட் ஒரு ஆரோக்கியமான ரெக்ட். மற்றும் கனவலானது கூட. இந்தியா முழுவதிலும் உள்பட பெரும்பாலான தர்ப்பாசிகளில் உற்பத்திக்கைய பார்லே-ஜீ குளுக்ளோ ரெக்ட், பெற்றிருப்பதே இதன் ஈரணமாகத்தான். இப்போது ஒரு பார்லே-ஜீ குளுக்ளோ ரெக்ட், பெக்கெட் வாங்குங்கள். உங்கள் குழந்தைக்குத் தேவையான ஆரோக்கியத்தை அளிப்பார்கள். பார்லே-ஜீ குளுக்ளோ ரெக்ட். இந்தியாவில் மிக அதிகமாக விற்பனையாகும் ரெக்ட்.

கனவு நிறைந்தது உண்மையான உத்தி நிறைந்தது